DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Nr. 3. | **Warszawa, dnia 20 lutego 1932 r.** | **Rok XIV.**

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA.

23.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 10 lutego 1932 r.

o szkoleniu i egzaminie niższych funkcjonarjuszów wykonawczej służby pocztowo-telegraficznej.

§ 1. Uzyskanie przez niższego funkcjonarjusza uposażenia XII, lub wyższej grupy, albo też jakiegokolwiek stanowiska samodzielnego, zaszeregowanego do niższej niż do XII grupy uposażeniowej, zawisłem jest od złożenia egzaminu, przewidzianego w niniejszem zarządzeniu.

§ 2. Do egzaminu dopuszczeni być mogą niżsi funkcjonarjusze stali, mający przynajmniej 5 lat czynnej służby pocztowo-telegraficznej, zaznajomieni z całokształtem wykonawczej służby pocztowo-telegraficznej, oraz posiadający dodatnią kwalifikację służbową.

Szkolenie w urzędach pocztowo-telegraficznych.

§ 3. Przygotowanie niższych funkcjonarjuszów do egzaminu powinno opierać się na dokładnem zaznajomieniu ich ze wszystkiemi działami służby pocztowo-telegraficznej, wchodzącemi w zakres czynności niższych funkcjonarjuszów, ponadto może łączyć się z odbyciem dokształcającego kursu pocztwo-telegraficznego.

§ 4. Nad należytem wyszkoleniem niższych funkcjonarjuszów w zakresie ciążących na nich obowiązków służbowych czuwa przedewszystkiem naczelnik urzędu pocztowo-telegraficznego.

Naczelnik zwłaszcza większego urzędu obowiązany jest przydzielać niższego funkcjonarjusza w pierwszych latach jego służby kolejno do wszystkich działów służby, wchodzących w zakres czynności niższych funkcjonarjuszów, początkowo mniej odpowiedzialnych, stopniowo — do działów, wymagających większej wiedzy fachowej i zaufania.

Naczelnik urzędu może powierzyć pieczę nad szkoleniem niższych funkcjonarjuszów bądźto urzędnikom, bądź też podurzędnikom.

Na urzędnikach, lub podurzędnikach, mających bezpośredni nadzór nad niższymi funkcjonarjuszami, ciąży obowiązek baczenia, by ci nietylko wykonywali należycie powierzone im czynności, lecz równocześnie zaznajamiali się dokładnie z obowiązującemi w danym dziale służby przepisami.

W tym celu wyznaczeni urzędnicy i podurzędnicy powinni udzielać niższym funkcjonarjuszom wszelkich pouczeń, wskazywać potrzebne przepisy, wyjaśniać je oraz sprawdzać ich opanowanie.

Naczelnicy urzędów pocztowo-telegraficznych są jednak obowiązani, zgodnie z ustępem pierwszym niniejszego paragrafu, kontrolować sposób wykonywania powyższych obowiązków przez urzędników oraz podurzędników i udzielać im stosownych wskazówek.

§ 5. Przydział służbowy niższych funkcjonarjuszów powinien być notowany w księdze zarządzeń urzędu, oraz zapisku osobowym funkcjonarjusza, z uwidocznieniem w tym ostatnim czasu służby w poszczególnych działach oraz stopnia jej opanowania.

Dokształcające kursy pocztowo-telegraficzne.

§ 6. Kursy dokształcające mogą odbywać się w większych urzędach pocztowo-telegraficznych.

O zamierzonych kursach w ciągu każdego roku budżetowego, czasie i miejscu ich odbywania się zawiadamiają Dyrekcje Poczt i Telegrafów z początkiem tegoż roku Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

Dyrekcje przedstawiają również Ministerstwu Poczt i Telegrafów sprawozdania o rezultatach kursu i wynikach egzaminu.

§ 7. Na podstawie pisemnych wykazów niższych funkcjonarjuszów, przedstawianych przez naczelników (kierowników) urzędów na 8 tygodni przed rozpoczęciem okresu budżetowego, Dyrekcja Poczt i Telegrafów ustala plan kursów dokształcających na dany rok budżetowy i po zatwierdzeniu planu kursów przez Ministerstwo P. i T. zarządza powołanie niższych funkcjonarjuszów na kursy dokształcające, oraz uruchomienie kursów.

Wykaz ma zawierać następujące rubryki:

1) imię i nazwisko oraz charakter służbowy ubiegającego się o powołanie na kurs niższego funkcjonarjusza;

2) czas jego służby pocztowo-telegraficznej;

3) urzędy p.-t., w których był poprzednio zatrudniony;

4) działy służby, które przechodził w ostatniem miejscu służbowem;

5) opinja naczelnika urzędu, zawierająca oceny pilności i uzdolnienia niższego funkcjonarjusza, wywiązywania się z obowiązków służbowych, oraz zachowania się poza służbą.

O dopuszczenie na kurs mogą ubiegać się tylko ci niżsi funkcjonarjusze, którzy pod względem czasu służby odpowiadają warunkowi, przewidzianemu w § 2 niniejszego zarządzenia.

Przy powoływaniu kandydatów na kursy należy w pierwszy rzędzie brać pod uwagę warunki służbowe w urzędach, opinję naczelników urzędów pocztowo-telegraficznych o kandydatach, przy korzystnej zaś opinji — czas ich służby.

Niższy funkcjonarjusz może być powołany tylko raz na dokształcający kurs pocztowo-telegraficzny.

§ 8. Rozróżnia się dwa typy dokształcających kursów pocztowo-telegraficznych:

pierwszy typ: dla kandydatów miejscowych urzędów pocztowo-telegraficznych;

drugi typ: dla kandydatów zamiejscowych.

§ 9. Kursy pierwszego typu urządza się w miejscowościach, gdzie na kurs można powołać przynajmniej 15 niższych funkcjonarjuszów. Na kurs tego typu mogą uczęszczać niżsi funkcjonarjusze zatrudnieni w miejscowych urzędach pocztowo-telegraficznych, lub sąsiednich, w tym ostatnim wypadku, gdy warunki lokalne i komunikacyjne na to zezwalają.

Kursy takie powinny być urządzane w godzinach wieczornych, w czasie wolnym od zajęć służbowych słuchaczów.

W czasie trwania kursu należy słuchaczów zwolnić od cięższych zajęć służbowych i udzielić im możliwie najdalej idących ułatwień w służbie, dozwalających na pełne wykorzystanie wykładów.

Ilość godzin wykładów na kursach pierwszego typu określa się dziennie na 2 przy codzienych wykładach, zaś najwyżej na 3 przy wykładach, odbywających się co drugi dzień.

§ 10. Niżsi funkcjonarjusze, zatrudnieni w mniejszych urzędach pocztowo-telegraficznych w miejscowościach, gdzie nie mogą być urządzane kursy, przewidziane w § 9, mogą być powoływani w miarę, jak warunki służbowe dozwolą, na kursy dokształcające, urządzane w innych miejscowościach, o ile możności najbliżej miejsca ich stałego przydziału służbowego.

Na czas trwania takich kursów otrzymują kandydaci stosowny urlop.

Czas trwania kursów drugiego typu określa się na cztery tygodnie, a ilość godzin wykładowych na 5 do 6 godzin dziennie.

§ 11. Kurs prowadzi kierownik kursu przy pomocy wykładowców.

Kierownika kursu i wykładowców wyznacza Prezes Dyrekcji Poczt i Telegrafów z pośród urzędników urzędu, przy którym urządzony jest kurs. Kierownik kursu powinien być zarazem wykładowcą jednego z przedmiotów. Zastępcę kierownika kursu wyznacza Prezes Dyrekcji P. i T. z pośród wykładowców. Wykładowców (licząc również kierownika kursu) może być najwyżej 4-ch.

§ 12. Wykłady obejmują przedmioty, wyszczególnione w § 19, a ponadto w razie potrzeby jako osobną grupę zasady pisowni i składni języka polskiego.

Ilość godzin, przypadających na wykłady przedmiotów w poszczególnych grupach określa się na 30 do 40, zaś 25 na wykłady zasad pisowni i składni języka polskiego.

O ile w czasie wykładów okaże się potrzeba zwiększenia, lub zmniejszenia liczby godzin dla pewnego przedmiotu ponad, albo poniżej granic, przewidzianych niniejszym paragrafem, może kierownik kursu, po porozumieniu się z wykładowcami, przeprowadzić stosowne zmiany, kosztem lub na rzecz innych przedmiotów.

O dokonanych zmianach kierownik kursu zobowiązany jest niezwłocznie powiadomić naczelnika urzędu, przy którym kurs jest urządzony, a ten ostatni Dyrekcję P. i T.

§ 13. Obowiązkiem kierownika kursu jest dbać o prawidłowy bieg tegoż przez usuwanie braków i niedomagań w nauczaniu, kontrolę uczęszczania słuchaczów na wykłady oraz nadzór nad normalnym biegiem wykładów i utrzymaniem ich na należytym poziomie.

Pod nadzorem kierownika kursu powinna być prowadzona ewidencja wykładów oraz lista obecności słuchaczów. W wykonaniu nadzoru nad prawidłowym biegiem wykładów kierownik kursu obowiązany jest od czasu do czasu być obecnym na wykładach innych wykładowców. W wyniku tego nadzoru ma on udzielać odpowiednich wskazówek wykładowcom, lub w razie dostrzeżenia rażących braków u wykładowców przedstawić Prezesowi Dyrekcji P. i T. wniosek o odwołanie wykładowcy. Prezesowi Dyrekcji P. i T. pozostawiona jest w tej mierze ostateczna decyzja.

Wykładowcy powinni pomagać kierownikowi kursu w jego pracy, zawiadamiając go o zauważonych brakach i niedomaganiach, tak

w odniesieniu do kursu, jakoteż poszczególnych słuchaczów.

Wykładowcy powinni wykłady swe ilustrować zapomocą druków pocztowych, map i t. p. Metoda poglądowego nauczania powinna być najbardziej stosowana.

W razie zaniedbywania się niższego funkcjonarjusza na kursie czy to skutkiem częstej i nieusprawieliwionej nieobecności na wykładach, lub też niewykazywania zainteresowania się wykładami, może być słuchacz z kursu zwolniony. O zwolnieniu decyduje Dyrekcja Poczt i Telegrafów na wniosek naczelnika urzędu, zawierający opinję kierownika kursu i wykładowców.

Stały nadzór nad kursem wykonywa naczelnik urzędu, przy którym kurs jest urządzony. W tym celu naczelnik urzędu obowiązany jest w czasie trwania kursu być obecnym przynajmniej 2 razy na wykładzie każdego przedmiotu.

Niezależnie od tego ogólny nadzór nad kursami sprawuje Prezes Dyrekcji P. i T., który w czasie trwania kursu powinien przynajmniej raz przeprowadzić osobiście kontrolę kursu lub wydelegować w tym celu inspektora okręgowego, albo innego przedstawiciela.

Egzamin.

§ 14. Niżsi funkcjonarjusze, uczęszczający na kurs pocztowo - telegraficzny powinni poddać się egzaminowi bezpośrednio po zakończeniu kursu.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów dopuszcza równocześnie do egzaminu niższych funkcjonarjuszów, niebędących słuchaczami kursów dokształcających, a posiadających warunki, przewidziane w § 2 niniejszego zarządzenia. O dopuszczeniu do egzaminu tych funkcjonarjuszów rozstrzyga Dyrekcja Poczt i Telegrafów na pisemne ich prośby, wnoszone w drodze służbowej, a zaopinjowane przez przełożonych naczelników urzędów pocztowo - telegraficznych.

O terminie egzaminu i składzie Komisji egzaminacyjnej orzeka Dyrekcja Poczt i Telegrafów.

Egzaminy odbywają się zasadniczo w siedzibie urzędów pocztowo - telegraficznych, przy których urządzane były kursy pocztowo-telegraficzne.

§ 15. Komisja egzaminacyjna składa się z trzech członków. Przewodniczącym Komisji egzaminacyjnej powinien być zasadniczo kierownik kursu, a egzaminatorami wykładowcy.

Wykładowca zasad pisowni i składni języka polskiego nie wchodzi w skład Komisji egzaminacyjnej.

Przewodniczący ustala kolejność egzaminowania, kieruje egzaminem i ma prawo zadawania pytań ze wszystkich przedmiotów.

§ 16. Egzamin składa się z części pisemnej i ustnej i nie odbywa się publicznie.

§ 17. Egzamin pisemny polega na wypracowaniu z dziedziny służby pocztowo - telegraficznej dwóch tematów, wybranych przez Komisję egzaminacyjną, na wniosek poszczególnych egzaminatorów.

Tematy do egzaminów pisemnych i pytań ustnych przygotowują egzaminatorowie na specjalnych, ponumerowanych kartkach, osobno dla pytań egzaminu pisemnego i egzaminu ustnego.

Sporządzone kartki oddają egzaminatorowie przewodniczącemu, który od czasu rozpoczęcia egzaminów powinien przechowywać je pod odpowiednią pieczą, przy zastosowaniu wzajemnej kontroli.

Kartki z pytaniami wybierają kandydaci drogą losowania.

Przy wyborze przedmiotu powinna Komisja egzaminacyjna baczyć na to, aby kandydat o zwykłem uzdolnieniu mógł wypracować tematy w przeciągu 4-ch godzin. Egzamin nie może trwać dłużej niż 6 godzin.

Egzamin odbywa się w lokalu urzędowym pod nadzorem jednego z członków Komisji egzaminacyjnej, lub innego wyznaczonego urzędnika, którego obowiązkiem jest baczyć, aby kandydaci nie korzystali przy wypracowywaniu zadań z jakiejkolwiek pomocy podręczników, zbiorów urzędowych, lub osób oraz aby nie porozumiewali się pomiędzy sobą.

Niższy funkcjonarjusz, po ukończeniu wypracowania, przed opuszczeniem lokalu urzędowego oddaje je urzędnikowi, sprawującemu nadzór, który stwierdza na wypracowaniu czas rozpoczęcia i ukończenia wypracowania, oraz zaopatruje każdy arkusz wypracowania swoim podpisem, poczem doręcza je przewodniczącemu Komisji egzaminacyjnej.

Egzamin pisemny może się odbywać równocześnie z kilku kandydatami.

Przy egzaminach pisemnych ten sam temat może przypadać na pięciu kandydatów.

§ 18. Do egzaminu ustnego odnoszą się co do przygotowania tematów, przechowywania i wyboru tychże przez egzaminowanych te same zasady, co przy egzaminie pisemnym.

Pytania do egzaminu ustnego z poszczegól-

nych przedmiotów powinny być umieszczone na osobnych kartkach. Ilość pytań ustnych z poszczególnych przedmiotów nie może być mniejsza od trzech. Ogólna ilość kartek z każdego przedmiotu przy egzaminie powinna być większa od ilości egzaminowanych.

Poza wylosowanemi kartkami mogą egzaminatorowie, za zgodą przewodniczącego, zadawać pytania dodatkowe.

Egzamin ustny może się odbywać równocześnie z pięcioma kandydatami i trwać nie dłużej jak jedną godzinę w stosunku do jednego kandydata.

§ 19.

Przedmiotami ustnego egzaminu są:

Grupa I.

Sprawy ogólne, organizacyjno-osobowe.

Zasady ustroju państwowego, ogólna znajomość Konstytucji Państwa.

Ogólna znajomość o ustroju władz i urzędów państwowych oraz samorządowych ze szczególnem uwzględnieniem organizacji zarządu pocztowo-telegraficznego.

Znaczenie poczty, telegrafu i telefonu dla obrony Państwa.

Znajomość ustawy o pocztach, radjotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny.

Zasadnicze postanowienia przepisów, normujących stosunek służbowy funkcjonarjuszów pocztowo-telegraficznych.

Istotne i zasadnicze postanowienia przepisów o uposażeniu, o dyscyplinarnej i materjalnej odpowiedzialności, oraz zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów pocztowo-telegraficznych.

Znajomość przepisów w sprawie godzin urzędowych w służbie pocztowo-telegraficznej.

Umundurowanie niższych funkcjonarjuszów i należytości uboczne w służbie pocztowej.

Grupa II.

Geografja i organizacja transportu poczty.

Państwa europejskie, ważniejsze państwa pozaeuropejskie i ich stolice.

Podział polityczny Państwa Polskiego, ważniejsze miejscowości w Polsce.

Sieć kolejowa w danym okręgu dyrekcyjnym i główne linje kolejowe w całym kraju z uwzględnieniem stacyj węzłowych i granicznych.

Orjentowanie się na mapie połączeń pocztowych.

Dokładna znajomość przepisów o przewozie poczty na kolejach i gościńcach, oraz o ochronie przesyłek pocztowych w czasie transportu i podczas przechowywania w urzędach.

Rodzaje odsyłek, sposób ich otwierania i zamykania, przygotowywania poczty do odprawy, wymiana ładunku pocztowego, służba przeładowawcza i zbiorcza.

Umiejętność wypełniania dokumentów przewozowych i orjentowanie się w podręcznikach komunikacyjnych.

Grupa III.

Służba pocztowo-telegraficzna.

Rodzaje przesyłek pocztowych, przesyłki wyłączone od przewozu pocztą i warunkowo dopuszczone do przewozu.

Służba nadawcza i oddawcza.

Umiejętność posługiwania się taryfą pocztową.

Tajemnica listowa i urzędowa.

Dokładna znajomość przepisów o doręczaniu przesyłek pocztowych.

Prenumerata czasopism za pośrednictwem poczty.

O firmach i pełnomocnictwach.

Znajomość zasad rejestracji radjoodbiorników i pobierania opłat radjofonicznych w zakresie potrzebnym do służby niższych funkcjonarjuszów.

Postępowanie z niedoręczalnemi przesyłkami w zakresie niezbędnym dla niższych funkcjonarjuszów.

Tajemnica korespondencji telegraficznej i telefonicznej.

Rodzaje telegramów, umiejętność posługiwania się taryfą telegraficzną i telefoniczną.

Nadawanie i doręczanie telegramów, należytości dodatkowe pobierane przy doręczaniu.

§ 20.

Jeżeli Komisja egzaminacyjna uzna wypracowanie pisemne jednomyślnie za niedostateczne uważa się egzamin za niezłożony i bez egzaminu ustnego oddala się niższego funkcjonarjusza ze stopniem: „niedostateczny".

W przeciwnym razie Komisja egzaminacyjna przeprowadza egzamin ustny i ustala oceny z poszczególnych przedmiotów (grup), oraz ogólny wynik z równoczesnem uwzględnieniem pisemnego i ustnego egzaminu.

Oceny z poszczególnych przedmiotów (grup) oraz ogólny wynik egzaminu oznacza się stopniami:

1) „Bardzo dobry", jeżeli niższy funkcjonarjusz wykazał wybitną i bardzo dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

2) „Dobry", jeżeli niższy funkcjonarjusz wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

3) „Dostateczny", jeżeli wiadomości niższego funkcjonarjusza są wystarczające;

4) „Niedostateczny", jeżeli wiadomości niższego funkcjonarjusza nie są wystarczające.

Niedostateczna ocena z jednego przedmiotu powoduje ogólny wynik egzaminu niedostateczny.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu Komisja egzaminacyjna oznacza termin powtórzenia egzaminu najwcześniej po upływie 6-ciu miesięcy.

Niższy funkcjonarjusz, który dwukrotnie nie złożył egzaminu, może być dopuszczony do składania tegoż po raz trzeci tylko za zezwoleniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Uchwały Komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są dostateczne.

O wyniku egzaminu przewodniczący Komisji egzaminacyjnej zawiadamia Prezesa Dyrekcji Poczt i Telegrafów, przesyłając równocześnie protokóły z egzaminu.

§ 21.

Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się: skład Komisji egzaminacyjnej, tematy egzaminu pisemnego i pytania egzaminu ustnego, ocenę poszczególnych wypracowań, ocenę wyniku z poszczególnych przedmiotów (grup) i uchwałę Komisji co do wyniku ogólnego egzaminu.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów prowadzi księgę protokółów egzaminów niższych funkcjonarjuszów pocztowo-telegraficznych, zawierającą następujące rubryki:

1) liczba bieżąca,

2) dzień i miejsce składania egzaminu,

3) skład Komisji egzaminacyjnej,

4) imię i nazwisko niższego funkcjonarjusza,

5) jego miejsce służbowe,

6) wyszczególnienie, który raz niższy funkcjonarjusz poddaje się egzaminowi,

7) ocenę wypracowań pisemnych i wyniki egzaminu z poszczególnych przedmiotów (grup),

8) ogólny wynik egzaminu.

§ 22.

Jako dowód poddania się egzaminowi otrzymuje niższy funkcjonarjusz świadectwo, wystawione przez Komisję egzaminacyjną, według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez przewodniczącego Komisji i egzaminatorów oraz zaopatrzone pieczęcią urzędu pocztowego, przy którym odbywa się egzamin.

W wypadku niedostatecznego wyniku egzaminu świadectwa nie wydaje się.

§ 23.

Niższym funkcjonarjuszom, którzy pełnią służbę nie w siedzibie Komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi bez odbywania kursu dokształcającego, należą się normalne djety i koszty podróży.

§ 24.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem wejścia w życie tego zarządzenia tracą moc obowiązującą przepisy wydane w przedmiocie unormowanym niniejszem zarządzeniem, w szczególności zarządzenie z dnia 12 grudnia 1927 r. Nr. 11000/I w sprawie zawodowego egzaminu służbowego dla niższych funkcjonarjuszów pocztowo - telegraficznych (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 39, poz. 137).

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) **Boerner.**

Wzór do § 22 zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10.II. 1932 r.

L. prot. egz. . . . .

ŚWIADECTWO.

Pan . . . .

(charakter służbowy) . . . .

poddał się w dniu (ach) . . . .

19 . . roku na zasadzie zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10 lutego 1932 r. o szkoleniu i egzaminie niższych funkcjonarjuszów wykonawczej służby pocztowo-telegraficznej (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 3, poz. 23) egzaminowi i uzyskał następujące oceny:

egzamin pisemny . . . .

egzamin ustny:

1) sprawy ogólne, organizacyjno - osobowe . . . .

2) geografja i organizacja transportu poczty . . . .

3) służba pocztowo - telegraficzna . . .

Na podstawie powyższych ocen Komisja egzaminacyjna uznała egzamin za złożony z wynikiem . . . .

. . . . dnia . . . . 19 . . roku.

Pieczęć Urzędu
P. i T.

Komisja Egzaminacyjna przy
Urzędzie Pocztowo - Telegraficznym
. . . .

Egzaminatorowie: Przewodniczący Komisji:

24.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 27 stycznia 1932 r.

o wprowadzeniu w życie przepisów o przewozie poczty na kolejach.

§ 1. Wprowadza się w życie przepisy o przewozie poczty na kolejach, część I: „Organizacja przewozu poczty na kolejach" i część II: „Uprzywilejowany przewóz poczty na kolejach. Umowy kolejowe z krajami sąsiedniemi", objęte tomem 16 działu II (II. P. 16) urzędowego Zbioru przepisów służbowych z zakresu służby pocztowo - telegraficznej, a stanowiącym załącznik*) niniejszego numeru Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie wydane dotychczas przepisy i zarządzenia, które bądź to są sprzeczne z wprowadzonemi obecnie przepisami, bądź też których treść objęta została temi przepisami, a mianowicie:

Z 1921 roku.

Okólnik Nr. 6340/512/VII z dnia 17 lutego 1921 r. Ustalenie znaków kursów kolejowo-pocztowych. (Dz. Nr. 11, str. 174).

Z 1923 roku.

Okólnik Nr. 1194/VII z dnia 29 maja 1923 r. Równomierne obciążanie ładunkiem wagonów pocztowych. (Dz. Nr. 24, str. 472).

Okólnik Nr. 2998/VIII z dnia 19 grudnia 1923 r. Ograniczenie użycia wagonów towarowych na dodatkowe wagony pocztow.e (Dz. Nr. 56, str. 1045).

Z 1927 roku.

Przepisy o używaniu wagonów towarowych do przewozu poczty. (Dz. Nr. 10, poz. 33).

Z 1929 roku.

Okólnik Nr. 3076/VII z 21 stycznia 1929 r. Przewóz pocztą przez funkcjonarjuszów pocztowych rzeczy prywatnych i artykułów spożywczych. (Dz. Nr. 2, str. 38).

Zarządzenie Nr. 787/VII z dnia 2 kwietnia 1929 r. Legitymacje dla organów pocztowych, pełniacych czynności służbowe na kolejach. (Dz. Nr. 7, poz. 31).

Zarządzenie Nr. 928/VII z dnia 9 kwietnia 1929 r. Osoby, uprawnione do wstępu i przejazdu w czynnych wagonach i przedziałach pocztowych. (Dz. Nr. 7, poz. 32).

Z 1930 roku.

Dwa ostatnie ustępy okólnika Nr. 1461/VII z dnia 21 lipca 1930 r. Zabezpieczenie ambulansów pocztowych przed napadami. (Dz. Nr. 18, str. 274).

Z 1931 roku.

Zarządzenie Nr. 2759/10 z dnia 21 grudnia 1931 r. Organa władz i urzędów, uprawnione do wstępu do czynnych wagonów (przedziałów) pocztowych. (Dz. Nr. 1 z r. 1932, poz. 12).

Zarządzenie Nr. 2639/10 z dnia 23 grudnia 1931 r. Postępowanie w wypadkach przeszkód w przewozie poczty na kolejach. (Dz. Nr. 1 z r. 1932, poz. 11).

Instrukcja o opracowywaniu planu komunikacji pocztowej Nr. 100/VIII z dnia 10 marca 1924 r. wraz z uzupełnieniami (otrzymały tylko Dyrekcje P. i T.).

Z przepisów o odprawie i przewozie poczty (II. P. 8) — przepisy zawarte w § 2 pkt. 4 — 9, w § 3 pkt. 2 i 3 oraz w § 7, wreszcie wzory Nr. 4, 5 i 6.

Na obszarze b. zaboru niemieckiego: §§ 2 — 12 niemieckich przepisów ruchu (Allgemeine Dienstanweisung für Post und Telegraphie, Abschnitt VI, Abt. 2) z r. 1911 ze wszystkiemi zmianami i uzupełnieniami.

Instrukcja tymczasowa dla funkcjonarjuszy poczty ruchomej z dnia 14 stycznia 1919 r. dla okręgu warszawskiej Dyrekcji Poczt i Telegrafów ze wszystkiemi zmianami i uzupełnieniami.

Pocztowa instrukcja wykonawcza do Konwencji Paryskiej z dnia 21 kwietnia 1921 r., przesłana Dyrekcjom Pcczt i Telegrafów przy piśmie Nr. 1904/VII z dnia 29 lipca 1922 r., wraz z wszystkiemi zmianami i uzupełnieniami.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) **Boerner.**

*) Załącznik zostanie rozesłany odzielnie tylko Dyrekcjom Poczt i Telegrafów (I. K. R.), urzędom i agencjom pocztowym do użytku urzędowego.

25.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 30 stycznia 1932 r.

o stosowaniu norm na „Mikrotelefony nasobne".

§ 1. Wprowadza się do obowiązkowego stosowania w państwowem przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" normy na „Mikrotelefony nasobne", stanowiące załącz-

nik do niniejszego numeru Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów *), a oznaczone skrótem $\frac{\text{PN}}{\text{PNT-100}}$ w serji „Polskich norm teletechnicznych", opracowanych przez Radę Teletechniczną przy Ministrze Poczt i Telegrafów.

§ 2. Zamówienia nowych mikrotelefonów nasobnych, jak również odbiór tych mikrotelefonów, winny być dostosowane ściśle do norm $\frac{\text{PN}}{\text{PNT-100}}$.

Mikrotelefony nasobne nieznormalizowane, znajdujące się w składach, mogą być używane aż do wyczerpania.

§ 3. Normalne mikrotelefony nasobne winny być oznaczane w korespondencji urzędowej i w zapotrzebowaniach materjałowych obok numerów katalogowych nazwami, jak następuje:

Nr. 1946. Mikrotelefon nasobny centralnej baterji ze sznurem 4-żyłowym.

Nr. 1947. Mikrotelefon nasobny centralnej baterji ze sznurem 5-żyłowym.

Nr. 1940. Mikrotelefon nasobny miejscowej baterji ze sznurem 4-żyłowym.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1932 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) **Boerner.**

26.

Pośpieszne przesyłki listowe w obrocie z Egiptem.

Wprowadza się w obrocie między Polską i Egiptem pośpieszne (ekspresowe) przesyłki listowe wszelkiego rodzaju (listy, kartki pocztowe, druki, próbki towarów, papiery handlowe i przesyłki mieszane).

Przesyłki pośpieszne doręczane są przez umyślnych posłańców tylko w miejscowym okręgu urzędów pocztowych.

Należność ekspresowa od każdej przesyłki wynosi: w Egipcie — 40 miliemów, w Polsce— według taryfy pocztowej (100 groszy).

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. PZ 400 z dnia 9 lutego 1932 r.

*) Załącznik zostanie rozesłany równocześnie w odpowiedniej ilości egzemplarzy wszystkim Dyrekcjom Poczt i Telegrafów i Głównemu Składowi Materjałów Telegraficznych i Telefonicznych. Zapotrzebowanie na większą ilość egzemplarzy załącznika, należy, w razie potrzeby, zgłaszać do Ministerstwa Poczt i Telegrafów— Departament Techniczny.

27.

Uzupełnienie spisu władz i urzędów państwowych i samorządowych, zwolnionych od opłat pocztowych (II. P. 4).

W spisie władz i urzędów (organów) państwowych oraz samorządowych, zwolnionych od uiszczania opłat pocztowych za nadawane przesyłki listowe, zamieszczonym w § 18, tomu 4, działu II (II. P. 4) urzędowego Zbioru przepisów służbowych z zakresu służby pocztowo-telegraficznej, należy w ustępie 15 p. t. „Ministerstwo Spraw Zagranicznych" (str. 36) wpisać, jako następującą pozycję:

„Konsulat Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Królewcu".

Nr. PW. 615/I z dnia 9 lutego 1932 r.

28.

Uzupełnienie spisu instytucyj, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową. (II. P. 4).

W tomie 4, działu II urzędowego Zbioru przepisów służbowych (Przepisy ruchu do ordynacji pocztowej, część ogólna) spis instytucyj, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową, poz. 9 (str. 77), uzupełnia się jak następuje:

Urząd Wykupu Tytoniu i Państwowego Magazynu Wyrobów Tytoniowych w Tarnopolu,

Urząd Wykupu Tytoniu w Monasterzyskach,

Państwowy Magazyn Surowców Tytoniowych w Gdyni,

Państwowy Magazyn Wyrobów Tytoniowych w Baranowiczach.

Nr. 4741/8 z dnia 14 stycznia 1932 r.

29.

Paczki pilne w obrocie z Wolnem Miastem Gdańskiem.

1. W obrocie wzajemnym między Polską i W. M. Gdańskiem dopuszcza się paczki pilne bez podanej wartości do 10 kg. wagi.

2. Opłaty za paczki pilne do W. M. Gdańska wynoszą:

a) do 1 kg. wagi . . . 1 fr. 80 c. w złocie
b) ponad 1 do 5 kg. wagi 3 „ 45 „ „
c) „ 5 „ 10 „ „ 5 „ 25 „ „

3. Za świadczenia specjalne, a mianowicie: doręczenie przez umyślnego posłańca,

zwrotne poświadczenie odbioru, reklamację, zmianę adresu, zawiadomienie o niedoręczalności, pośrednictwo przy cleniu i doręczenie, pobiera się od paczek pilnych należność według obowiązującej taryfy w pojedyńczej wysokości.

4. Na paczkach pilnych i na przynależnych do nich adresach pomocniczych, urząd nadawczy winien nakleić, obok innych przepisanych nalepek, także nalepkę „Pilne—Urgent" (druk Nr. 99), mianowicie większą na paczce, mniejszą zaś na adresie pomocniczym.

5. Urzędy nadawcze winny paczki pilne do W. M. Gdańska kierować do urzędu wymiany Tczew 2, który z paczek pilnych formuje specjalne odsyłki paczkowe do urzędu wymiany Danzig 5.

6. Udziały Polski i W. M. Gdańska, które urzędy wymiany Tczew 2 i Danzig 5 winny zaliczać w kartach paczkowych, wynoszą za paczki pilne:

a) do 1 kg. wagi . . . 90 c. w złocie
b) ponad 1 do 5 kg. wagi 1fr. 72½
c) „ 5 „ 10 „ „ 2 „ 62½ „ „

7. Paczki pilne należy przesyłać najszybszemi połączeniami, używanemi dla przewozu poczty listowej; urzędy pocztowo-celne winny nadchodzące paczki pilne odprawiać celnie przed innemi paczkami. W wypadkach niedoręczalności lub zwrotu paczki pilne traktuje się jako paczki zwyczajne.

8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1932 r.

Nr. PZ 421 z dnia 10 lutego 1932 r.

30.

Wymiana przekazów pocztowych z Chinami.

1. W zarządzeniu z dnia 23-go grudnia 1931 r. Nr. 8024/9 w sprawie wymiany przekazów pocztowych z Chinami (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 1 z 1932 r. poz. 4) wprowadza się następujące zmiany:

W punkcie 7 a) po słowie „Anhwei" dodaje się słowo „Fukien", a w punkcie 7 e) skreśla się słowo „Fukien".

2. Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. PZ. 501 z dnia 9 lutego 1932 r.

31.

Wymiana przekazów pocztowych z Islandją.

1. Podejmuje się wzajemną wymianę przekazów pocztowych między Polską a Islandją na zasadzie postanowień zarządzenia M. P. i T. z dnia 18 lipca 1928 r. Nr. 5431/VI o przekazach pocztowych w obrocie zagranicznym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19, poz. 82).

2. Do wymiany dopuszcza się zwykłe przekazy pocztowe (także ekspresowe i za zwrotnem poświadczeniem wypłaty) z wyłączeniem przekazów telegraficznych, pobraniowych i zleceniowych.

3. Do przyjmowania i wypłaty międzynarodowych przekazów pocztowych upoważnione są w Islandji urzędy pocztowe wyszczególnione w podanym poniżej wykazie.

4. Przekazy pocztowe, nadawane w Polsce do Islandji należy wystawiać w dolarach i centach Stanów Zjednoczonych Ameryki, oznaczając kwotę przekazu słownie w języku francuskim.

5. Kwota przekazu przy nadaniu nie może przekraczać do Islandji 100 (stu) dolarów amerykańskich, a przekazu przy wypłacie 15 (piętnastu) dolarów amerykańskich.

6. Kwoty przekazów do Islandji urzędy nadawcze przeliczają na walutę polską według kursu dolara obowiązującego dla przekazów pocztowych do Stanów Zjednoczonych Ameryki.

7. Przekazy do Islandji urzędy nadawcze przesyłają w listach służbowych z uwagą „Service des postes" pod adresem

„Direction Générale des Postes
Bureau des Mandats Internationaux
à Reykjawik, Islande".

8. Przekazy z Islandji do Polski będą nadchodzić w listach służbowych do urzędu pocztowego Warszawa 1 (Oddział przekazów zagranicznych).

Przekazy nadchodzące omyłkowo wprost do urzędów przeznaczenia należy w służbowych listach poleconych przesyłać urzędowi pocztowemu Warszawa 1 (Oddział przekazów zagranicznych) w celu kontroli i przeliczenia kwoty przekazowej na walutę polską.

9. Urząd pocztowy Warszawa 1 z nadeszłemi przekazami postępuje w myśl postanowień punktu 10 zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 23 czerwca 1930 r. Nr. 4761/VI w sprawie wymiany przekazów pocztowych z Bułgarją (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 12 z 1930 r. poz. 59), wpisując je do specjalnego wykazu przekazów pocztowych z Islandji do Polski.

10. Żądania zwrotu lub zmiany adresu, wszelkie reklamacje oraz korespondencję, dotyczącą prolongaty ważności przekazów lub

upoważnień do wypłaty w miejsce przekazów zaginionych lub zniszczonych, jak również korespondencję w sprawach zasadniczych i rozrachunki przekazowe należy kierować do Zarządu Centralnego Poczt i Telegrafów w Islandji pod adresem

„Direction Générale des Postes d'Islande, à Reykjavik".

11. Opłaty od przekazów pocztowych do Islandji należy pobierać według taryfy obowiązującej dla przekazów w obrocie zagranicznym (tabela I).

12. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go marca 1932 r.

Nr. PZ. 501 z dnia 9 lutego 1932 r.

WYKAZ

urzędów pocztowych upoważnionych w Islandji do przyjmowania i wypłaty międzynarodowych przekazów pocztowych.

Urząd	Kanton	Urząd	Kanton
Akranes	Borgarfjardarsýsla	Kirkjubœjarklaustur	Skaftafellssýsla Ouest
Akureyri	Akureyri Ville	Kópasker	Thingeyjarsýsla Nord
Bíldudalur	Bardastrandarsýsla Ouest	Krókstjardarnes	Bardastrandarsýsla Est
		Mjóifjördur	Múlasýsla Sud
Blönduós	Húnavatnssýsla Est	Neskaupstadur (Nordfjördur)	Neskaupstadur Ville
Bolungarvik	Ísafjardarsýsla Nord		
Bordeyri	Strandasýsla	Ólafsfjördur	Eyjafjardarsýsla
Borgarfjördur	Múlasýsla Nord	Ólafsvík	Snœfellsnessýsla
Borgarnes	Mýrasýsla	Patreksfjördur	Bardastrandarsýsla Ouest
Búdardalur	Dalasýsla		
Dalvik	Eyjafjardarsýsla	Raufarhöfn	Thingeyjarsýsla Nord
Djúpivogur	Múlasýsla Sud	Reydarfjördur	Múlasýsla Sud
Egilsstadir	„ „ „	Reykjavík	Reykjavík Ville
Einarsstadir	Thingeyjarsýsla Sud	Sandur	Snœfellsnessýsla
Eskifjördur	Múlasýsla Sud	Saudárkrókur	Skagafjardarsýsla
Eyrarbakki	Árnessýsla	Seydisfjördur	Seydisfjördur Ville
Fáskrúdsfjördur	Múlasýsla Sud	Siglufjördur	Siglufjördur Ville
Flatey	Bardastrandarsýsla Est	Skagaströnd	Húnavatnssýsla Est
Gardsauki	Rangárvallasýsla	Stadur	„ Ouest
Hafnarfjördur	Hafnarfjördur Ville	Stykkishólmur	Snœfellsnessýsla
Haganesvik	Skagafjardarsýsla	Sudureyri	Ísafjardarsýsla Ouest
Hofsós	„	Vestmannaeyjar	Vestmannaeyjar Ville
Hólmavík	Strandasýsla	Vík	Skaftafellssýsla Ouest
Húsavík	Thingeyjarsýsla Sud	Vopnafjördur	Múlasýsla Nord
Hvammstangi	Húnavatnssýsla Ouest	Thingeyri	Ísafjardarsýsla Ouest
Höfn	Skaftafellssýsla Est	Thórshöfn	Thingeyjarsýsla Nord
Ísafjördur	Ísafjördur Ville	Ölfusárbrú	Árnessýsla
Keflavík	Gullbringusýsla	Önundarfjördur	Ísafjardarsýsla Ouest

32.

Wymiana przekazów pocztowych z kolonjami hiszpańskiemi.

1. Podejmuje się wzajemną wymianę przekazów pocztowych między Polską a kolonjami hiszpańskiemi (Gwinea hiszpańska oraz wyspy w zatoce gwinejskiej: Annobon, Corisco, Elobey, Fernando Po) za pośrednictwem hiszpańskiego Zarządu pocztowego na zasadach postanowień zarządzenia M. P. i T. z dnia 18-go lipca 1928 r. Nr. 5431/VI o przekazach pocztowych w obrocie zagranicznym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19 z 1928 r. poz. 82).

2. Do wymiany dopuszcza się zwykłe przekazy pocztowe (także ekspresowe i za zwrotnem poświadczeniem wypłaty) z wyłączeniem przekazów telegraficznych, pobraniowych i zleceniowych.

3. Do przyjmowania i wypłaty międzynarodowych przekazów pocztowych w kolonjach hiszpańskich upoważnione są następujące urzę-

dy: Bata, Elobey, San Carlos i Santa Isabel de Fernando Po.

4. Przekazy pocztowe nadawane w Polsce do kolonij hiszpańskich należy wystawiać w walucie hiszpańskiej t. j. w pesetach i centimach, oznaczając kwotę przekazu słownie możliwie w języku francuskim.

5. Kwota przekazu do kolonij hiszpańskich nie może przekraczać 1.000 pesetów, a przekazu do Polski — 1.500 złotych.

6. Kwoty przekazów do kolonij hiszpańskich urzędy nadawcze przeliczają na walutę polską według kursu obowiązującego dla przekazów pocztowych do Hiszpanji.

7. Przekazy pocztowe do kolonij hiszpańskich należy przesyłać w listach służbowych z uwagą „Service des postes" pod adresem „Bureau des mandats - poste internationaux à Madrid".

8. Przekazy pocztowe z kolonij hiszpańskich będą nadsyłane do Polski również za pośrednictwem wskazanego pod 7 urzędu przekazów międzynarodowych w Madrycie jako przesyłki luźne wprost do urzędów przeznaczenia.

9. Żądania zwrotu lub zmiany adresu, wszelkie reklamacje oraz korespondencję dotyczącą prolongaty ważności przekazów lub upoważnień do wypłaty w miejsce przekazów zaginionych lub zniszczonych, jak również korespondencję w sprawach zasadniczych należy kierować do Zarządu Centralnego Poczt w Hiszpanji pod adresem „Direction Générale des Postes, Service International à Madrid".

10. Opłaty od przekazów pocztowych do kolonij hiszpańskich należy pobierać według taryfy obowiązującej dla przekazów w obrocie zagranicznym (tabela I).

11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go marca 1932 r.

Nr. PZ. 501 z dnia 25 stycznia 1932 r.

33.

Wymiana przekazów pocztowych z Syrją, Libanem i obszarem Latakja.

1. Podejmuje się wzajemną wymianę przekazów pocztowych między Polską a Syrją, Libanem i obszarem Latakja (dawniej Państwo Alauitów) za pośrednictwem francuskiego Zarządu pocztowego na zasadzie zarządzenia M. P. i T. z dnia 18 lipca 1928 r. Nr. 5431/VI o przekazach pocztowych w obrocie zagranicznym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19 z 1928 r. poz. 82) oraz szczegółowych postanowień, podanych w pkt. 1 i 3 — 10 zarządzenia M. P. i T. z dnia 7-go listopada 1931 r. Nr. 6901/9 w sprawie wymiany przekazów pocztowych z Kolonjami i Protektoratami francuskiemi w Indochinach oraz zespołem innych kolonij francuskich (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19 z 1931 r., poz. 137).

2. Urzędy pocztowe upoważnione w Syrji i Libanie oraz na obszarze Latakja do przyjmowania i wypłaty międzynarodowych przekazów pocztowych wyszczególnione są w podanym poniżej wykazie.

3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go marca 1932 r.

Nr. PZ. 501 z dnia 5 lutego 1932 r.

WYKAZ

urzędów pocztowych upoważnionych w Syrji, Libanie oraz na obszarze Latakja do przyjmowania i wypłaty międzynarodowych przekazów pocztowych.

Abou - Kemal	Banias	Choueifat	Douma - Liban
Airine	Batroun	Damas	Douma - Syrie
Akkar	Bécharré	Damour	Enfé
Alep	Beit - Chebab	Deir - el - Kamar	Eriha
Alexandrette	Beylan	Deir - ez - Zor	Ezraa
Aley	Beyrouth	Deraa	Ghazir
Amyoun	Bhamdoun	Dhour - el - Choueir	Haffé
Antioche	Bhamdoun - gare	Djeblé	Hama
Arzouz	Bhannés	Djerablous	Hammana
Azaz	Bikfaya	Djezzine	Harem
Baabda	Bint - Jebeil	Djessir - el - Choghour	Hasbaya
Baakline	Biskinta	Djib - Djenine	Hassetché
Baalbeck	Bosra	Djoubeil	Herbet - Ghazalé
Bab	Broumana	Djounié	Hermel

Homs	Kuteifé	Omar - Agha	Soueidié
Idlib	Lattaquié	Rakka	Tartous
Kab - Elias	Maara	Rayak	Tebnine
Kadmous	Machgara	Rihanié	Tel - Kellah
Kamichli	Massyaf	Reyfoun	Tripoli
Kartaba	Mayadine	Rouad	Tripoli - Marine
Katana	Mechta	Safita	Tyr
Kerdaha	Membidge	Saida	Yabroud
Kessab	Merdjayoun	Salimié	Zahlé
Kirik - Khan	Nabatié	Sir	Zebdani
Kuneitra	Nebik	Soueida	Zghorta

34.

Oddzielne prowadzenie rachunku z obrotów P. K. O.

1. Zarządza się niniejszem prowadzenie oddzielnego rachunku miesięcznego, obejmującego wszelkie obroty wynikające z tytułu wykonywania czynności urzędów i agencyj pocztowych, jako zbiornic Pocztowej Kasy Oszczędności t. j. wpłaty i wypłaty w obrocie czekowym i oszczędnościowym P. K. O., zasiłki i nadmiary, wynikające z tych wpłat i wypłat oraz początkowe i końcowe zapasy gotówki, zatrzymanej na wypłaty P. K. O.

2. Sposób wykonania niniejszego zarządzenia przedstawiony jest w instrukcji tymczasowej o prowadzeniu oddzielnego rachunku miesięcznego z obrotów P. K. O., która jest załącznikiem niniejszego zarządzenia.

3. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1-go marca 1932 r., na czas trzech miesięcy.

Nr. AK. 157 z dnia 3 lutego 1932 r.

Załącznik do zarządzenia M. P. i T. Nr. AK. 157 z dnia 3 lutego 1932 r.

INSTRUKCJA TYMCZASOWA

o prowadzeniu oddzielnego rachunku miesięcznego z obrotów P. K. O.

§ 1.

Dla obrotów P. K. O. prowadzi się oddzielny rachunek miesięczny, zwany „Rachunkiem z obrotów P. K. O." (wzór Nr. 1).

§ 2.

Rachunek z obrotów P. K. O. obejmuje następujące rodzaje przychodów i rozchodów:

a) Przychody:

1) Początkowy zapas gotówki (n. b. z obrotów P. K. O.),

2) Wpłaty czekowe i oszczędnościowe (sumy łączne),

3) Zasiłki otrzymane z urzędów pocztowych,

4) Nadmiary otrzymane z urzędów pocztowych,

5) Zasiłki podjęte w Banku Polskim,

6) Dotacje gotówkowe z wpływów pocztowych,

7) Ogółem przychody.

b) Rozchody:

1) Wypłaty czekowe i oszczędnościowe (sumy łączne),

2) Zasiłki udzielone urzędom pocztowym,

3) Nadmiary odesłane do urzędów pocztowych,

4) Nadmiary odesłane do Banku Polskiego,

5) Dotacje gotówkowe na wypłaty pocztowe,

6) Końcowy zapas gotówki.

7) Ogółem rozchody.

§ 3.

1) Rachunek z obrotów P. K. O. prowadzi się (narazie) w jednym tylko egzemplarzu i jest on załącznikiem do ogólnego rachunku miesięcznego.

2) Rachunek z obrotów P. K. O. wypełnia się codziennie, po zakończeniu godzin kasowych i uzgodnieniu sum dziennych wszystkich wykazów i dokumentów, należących do zakresu obrotów tego rachunku.

§ 4.

1) Jako początkowy zapas kasowy w dniu pierwszym miesiąca marca 1932 r. należy wypisać sumę gotówki, jaką zatrzymał urząd pocztowy z końcem dnia 29 lutego 1932 r. na wypłaty P. K. O.

Dla uzasadnienia tej sumy — należy sporządzić wykaz szczegółowy wszystkich, zalegających do wypłaty z końcem dnia 29 lutego 1932 r. przekazów czekowych P. K. O. z podaniem numerów przekazów, numerów kont czekowych i kwot przekazów oraz sumy ogólnej wykazu.

2) Wykaz ten należy przesłać w oddzielnym liście Oddziałowi Kontroli Rachunków Dyrekcji Poczt i Telegrafów w terminie do dnia 3-go marca b. r. W następnych dniach i miesiącach należy wykazywać jako początkowy zapas kasowy — stan kasy z obrotów P. K. O. z końcem dnia poprzedniego względnie z końcem poprzedniego miesiąca.

§ 5.

Do kol. 3-ej przychodów rachunku z obrotów P. K. O. należy wpisywać sumy dzienne, na podstawie rachunku miesięcznego urzędów pocztowych z obrotów P. K. O. (druk P. K. O.), który prowadzić należy w dalszym ciągu bez zmiany, w trybie dotychczasowym.

To samo dotyczy kol. 2-ej rozchodów (wypłaty czekowe i oszczędnościowe) rachunku z obrotów P. K. O.

§ 6.

1) Przy zamawianiu zasiłków kasowych należy ściśle przestrzegać zasady, iż zasiłki na cele wypłat P. K. O. należy zamawiać oddzielnie na formularzu wedle wzoru Nr. 2, a zasiłki na wypłaty pocztowe na formularzach dotychczasowych, w których nie należy wypełniać przedziałek, odnoszących się do obrotów P. K. O.

2) Zamówienia zasiłków na wypłaty pocztowe należy u góry w nagłówku uzupełnić słowami: „na wypłaty pocztowe".

3) Jeśli istnieje potrzeba zamówienia zasiłku jednocześnie na wypłaty P. K. O. i na wypłaty pocztowe — należy wypełnić i wysłać razem oba rodzaje formularzy.

4) Przy zamówieniach telegraficznych — należy w telegramie wyraźnie zaznaczyć, ile potrzeba na wypłaty P. K. O., a ile na wypłaty pocztowe, jeśli się zamawia telegraficznie oba rodzaje zasiłków jednocześnie; jeśli zaś zamawia się tą drogą jeden tylko rodzaj zasiłku — należy w telegramie zaznaczyć rodzaj zasiłku.

§ 7.

1) Przy ustalaniu wysokości potrzebnego zasiłku kasowego obowiązują w dalszym ciągu przepisy dotychczasowe, t. zn. urząd pocztowy zamawia zasiłek lub oba rodzaje zasiłków razem wzięte w takiej tylko wysokości gotówki, jaka jest bezwzględnie potrzebna dla dokonania wypłat.

2) Prowadzenie oddzielnej ewidencji obrotów P. K. O. oraz wykazywanie gotówki — nie może w żadnym wypadku wpływać na sposób lub opóźnienie wypłat, gdyż wypłaty dokonywane być muszą bez względu na ich rodzaj, z gotówki będącej w kasie urzędu i bez względu na rodzaj obrotów, z których ta gotówka pochodzi.

§ 8.

1) Urzędy pocztowe, udzielające zasiłków, obowiązane są baczyć na sposób wypełniania formularzy zamówień zasiłków i w razie zauważenia omyłek prostować je, względnie pouczać pisemnie urzędy zamawiające.

O ile nieprawidłowości w wypełnianiu zamówień powtarzałyby się w tym samym urzędzie częściej — winien urząd udzielający zasiłków przedłożyć Dyrekcji P. i T. odpowiednie sprawozdanie.

2) Przy udzielaniu zasiłków—należy każdy rodzaj zasiłku traktować odrębnie, a gotówkę wysyłać razem, w jednej przesyłce, przy dołączeniu atoli dwóch rewersów kontrolnych: dla zasiłku na wypłaty P. K. O. oraz dla zasiłku na wypłaty pocztowe.

3) Do sporządzenia rewersów kontrolnych należy używać formularzy dotychczasowych; jednokowoż formularze te należy obok nagłówka uzupełnić odrębnym napisem: „obroty P. K. O." lub „obroty pocztowe".

4) Kwoty udzielonych zasiłków zapisuje się do dwu odrębnych wykazów, na formularzach dotychczasowych, które jednakowoż uzupełnić należy w nagłówkach przez dopisanie wyrazów: „na wypłaty P. K. O." lub „na wypłaty pocztowe", zamówienia zaś zasiłków dołącza się do odpowiednich wykazów i przesyła się w ustalonych terminach do Wydziału Rachunkowego Dyrekcji P. i T.

5) Urzędy zamawiające zasiłki wpisują nadesłane sumy zasiłków na wypłaty P. K. O. do specjalnego wykazu, wedle wzoru Nr. 3 („Wykaz otrzymanych zasiłków na wypłaty P. K. O."); wykaz ten wraz z rewersami kontrolnemi przesyłają w terminach 15 i 25 każdego miesiąca Wydziałowi Rachunkowemu Dyrekcji P. i T., t. j. za czas od 1 do 10 bieżącego miesiąca w dniu 15-ym, a za czas od 11 do 20 bieżącego miesiąca w dniu 25-ym, a za czas od 21 do końca miesiąca dołączają do rachunku z obrotów P. K. O.

6) Przy wpisywaniu zasiłków do wykazu t. j. do kol. 4-ej i kol. 5-ej, miarodajną jest data urzędu zasilającego; zasiłek wysłany w tym samym miesiącu, w którym wpłynął do urzędu zamawiającego — wpisuje się do kol. 5-ej, zasiłek zaś wysłany w miesiącu poprzednim a otrzymany w bieżącym — zapisuje się do kol. 4-ej wykazu.

§ 9.

1) Przy ustalaniu wysokości nadmiaru kasowego celem wysłania do urzędu zbiorczego (Banku Polskiego) należy rozróżniać nadmiar wynikający z obrotów pocztowych od nadmiaru, wynikającego z obrotów P. K. O., to znaczy stwierdzić należy, jaka suma z gotówki P. K. O. może być odesłana w formie nadmiaru, a jaka z obrotów pocztowych.

2) Gotówkę należy formować razem w jednej przesyłce, atoli do przesyłki dołączyć należy dwa oddzielne kontrolne rewersy, jeden na sumę nadmiaru z obrotów P. K. O., drugi zaś na sumę nadmiaru z obrotów pocztowych, przyczem nagłówki formularzy druków należy uzupełnić dopiskiem: „z obrotów P. K. O." względnie „z obrotów pocztowych".

Powyższe uzupełnienie nagłówka druku — dokonać należy w każdym wypadku odesłania nadmiaru do urzędu zbiorczego.

§ 10.

1) Jeśli przy ustalaniu wysokości nadmiaru kasowego w danym dniu okaże się, że do wypłaty w dniu następnym są w urzędzie przekazy pocztowe i inne należności (przekazy kasowe, listy płac i t. p.), a pokrycie w gotówce z obrotów pocztowych nie wystarcza i trzeba użyć gotówki P. K. O., a z drugiej strony niema do wypłaty przekazów czekowych, tak, że cała nadwyżka gotówki P. K. O. powinnaby być odesłaną jako nadmiar — to w takim razie postąpić należy w sposób następujący:

a) jeśli na pokrycie wypłat pocztowych potrzeba użyć tylko część gotówki P. K. O., a część można odesłać jako nadmiar kasowy — to w rachunku z obrotów P. K. O. zaliczyć należy w rozchodach jako nadmiar tę część gotówki wolnej, którą można odesłać — a część drugą potrzebną na wypłaty pocztowe zaliczyć należy w rozchodach, jako „dotacja na wypłaty pocztowe" i w ten sposób uniknąć wykazywania w rachunku z obrotów P. K. O., w danym dniu większego zapasu gotówki, aniżeli potrzeba istotnie na wypłaty P. K. O.;

b) jeśli zaś na wypłaty pocztowe potrzebna jest cała wolna gotówka P. K. O. — należy całą wolną gotówkę zaliczyć w rachunkach, jako dotację na wypłaty pocztowe.

2) Taki sam tryb postępowania obowiązuje w wypadkach przeciwnych t. j., gdy na wypłaty P. K. O. potrzeba użyć gotówki z wpływów pocztowych.

3) Przy ustalaniu zatem kwoty nadmiaru kasowego bierze się pod uwagę ogólny stan kasy (gotówki) i wszystkie wypłaty, bez względu na ich rodzaj.

§ 11.

1) Nadesłane nadmiary — wpisuje urząd zbiorczy wedle rewersów kontrolnych t. j. wedle rodzaju obrotów, z których nadmiary pochodzą do oddzielnych wykazów otrzymanych nadmiarów, sporządzanych na formularzach dotychczasowych, uzupełnianych jednakowoż w nagłówkach dopiskiem odręcznym: „z obrotów P. K. O." lub też z „obrotów pocztowych", zależnie od napisu na rewersie kontrolnym.

2) Urząd otrzymujący nadmiar kasowy obowiązany jest sprawdzić, czy rewersy kontrolne odnoszące się do nadmiarów są należycie wypełnione i oznaczane odręcznym dopiskiem w nagłówku, stwierdzającym rodzaj obrotów, z których nadmiar pochodzi.

Ewentualne braki tych oznaczeń należy uzupełnić w bezpośrednim porozumieniu (najkrótszą drogą) z danym urzędem pocztowym, a w razie powtarzania się tego rodzaju braków — złożyć należy Dyrekcji P. i T. sprawozdanie.

§ 12.

1) Zasiłki i nadmiary kasowe w obrocie z Oddziałami Banku Polskiego zapisuje się wszystkie bez wyjątku do rachunku z obrotów P. K. O.

2) Przy ustalaniu wysokości zasiłku, jaki należy podjąć z Banku Polskiego — winien urząd pocztowy dokładnie określić najpierw potrzeby własne urzędu, a to oddzielnie na wypłaty P. K. O. a oddzielnie na wypłaty pocztowe, a następnie innych urzędów pocztowych, zgłaszających się o zasiłki i również oddzielnie na wypłaty P. K. O. , a oddzielnie na wypłaty pocztowe.

W ten sposób należy ustalić łączne zapotrzebowanie zasiłku na wypłaty P. K.O. i łączną sumę na wypłaty pocztowe.

3) Zasiłek podjęty z Banku Polskiego zapi-

suje się w całości na przychód do rachunku z obrotów P. K. O., a część tego zasiłku, potrzebną na wypłaty pocztowe zapisuje się jednocześnie w rozchodach rachunku z obrotów P. K. O., jako „dotacje na wypłaty pocztowe".

4) Przy formowaniu odsyłek nadmiaru kasowego do Banku Polskiego należy postąpić w sposób analogiczny t. j. ustalić wpierw jaką sumę gotówki z obrotów P. K. O. pochodzącej — należy odesłać do Banku, a jaką sumę gotówki z obrotów pocztowych, a następnie łączną sumę nadmiaru zapisać należy w rozchodach rachunku z obrotów P. K. O., jako nadmiar odesłany do Banku Polskiego a tę część nadmiaru, która pochodzi z obrotów pocztowych — zapisać jednocześnie w rachunku z obrotów P. K. O. na przychód, jako „dotacje z wpływów pocztowych".

5) W podobny sposób należy postępować również przy ustalaniu nadmiarów, odsyłanych do urzędów pocztowych zbiorczych.

6) W wypadkach, gdy z obrotów pocztowych wynikałaby nadwyżka gotówki, którą należałoby wysłać w formie nadmiaru, a jednocześnie z obrotów P. K. O. wynika konieczność zamówienia zasiłku — natenczas ustala się albo potrzebę zamówienia zasiłku, zmniejszonego o sumę nadmiaru — albo też — w danym razie ustala się nadmiar w sumie zmniejszonej o kwotę potrzebnego zasiłku.

§ 13.

1) Ogólny rachunek miesięczny prowadzi się na dotychczasowych formularzach z tem jednak zastrzeżeniem, że ogólny rachunek miesięczny obejmuje tylko obroty pocztowe, t. j. wszelkie wpływy i rozchody budżetowe i przechodnie z wyjątkiem obrotów P. K. O. wyszczególnionych w rachunku z obrotów P. K. O.

2) W obrotach przechodnich wykazywać należy jako zasiłki i nadmiary tylko zasiłki i nadmiary wynikające z obrotów pocztowych, a w kolumnach przychodu i rozchodu, w których dotychczas wykazywano ogólne sumy dzienne wpłat i wypłat w obrocie czekowym i oszczędnościowym — wykazywać należy:

a) w przychodach: dotacje gotówkowe otrzymane z obrotów P. K. O., a zapisane w rachunku z obrotów P. K. O. w rozchodach,
b) w rozchodach: dotacje gotówkowe z wpływów pocztowych, wydzielone na wypłaty P. K. O. i zapisane jednocześnie w rachunku z obrotów P. K. O. w przychodach.

3) Dotacje w gotówce nie mogą obejmować jednostek złotych, ani wogóle groszy i muszą być zaokrąglone do dziesiątek złotych, t. j. najniższa dotacja wynosić może 10 złotych.

Przewidziane we wzorach druków kolumny dla groszy w dotacjach nie mogą być wypełnione.

4) Jako zapas kasowy z początkiem dnia 1 marca 1932 r. wykazać należy resztę gotówki pozostałej z końcem dnia 29 lutego 1932 r., po wyłączeniu z niej sumy, zatrzymanej na wypłaty P. K. O., a wykazanej z początkiem dnia 1 marca 1932 r. z rachunku z obrotów P. K. O. jako zapas gotówki.

§ 14.

1) Po uzgodnieniu z końcem dnia rachunku z obrotów P. K. O. oraz ogólnego rachunku miesięcznego — należy zapas końcowy w gotówce, w danym dniu zatrzymany uzasadnić ściśle zalegającemi do wypłaty przekazami czekowemi P. K. O., przyczem numery tych przekazów oraz numery kont, z których są wystawione tudzież kwoty przekazane — wypisać należy na ostatniej stronicy rachunku z obrotów P. K. O. — a nie jak dotąd — na ostatniej stronicy ogólnego rachunku miesięcznego.

Od obowiązku tego zwolnione są tylko urzędy pocztowe I i II klasy, które natomiast winny podawać tylko ilość zalegających do wypłaty w danym dniu przekazów czekowych i ogólną sumę przekazanych kwot.

2) Z końcem miesiąca należy rachunek z obrotów P. K. O. zamknąć formalnie, t. j. przychody w kolumnie 3, 4, 5, 6 i 7-ej oraz rozchody w kolumnie 2-ej — 6-ej podsumować i wypisać sumy miesięczne w przedziałce poziomej „Razem", poczem należy uzgodnić sumy miesięcznie przychodów i rozchodów w ten sposób, iż jako początkowy zapas kasowy w przedziałce „Razem" w kolumnie 2-ej przychodów — wypisuje się początkowy zapas kasowy, w dniu pierwszym miesiąca.

Po dodaniu następnie wszystkich sum przychodów wypisanych w przedziałce „Razem" — otrzymuje się wynik ogólny przychodów, który wpisuje się w tejże przedziałce w kolumnie 8-ej.

3) W analogiczny sposób postępuje się z wynikami miesięcznemi rozchodów, przyczem w przedziałce „Razem" w kolumnie 7-ej wypisuje się sumę zapasu kasowego, pozostałego z końcem ostatniego dnia w miesiącu; po dodaniu sum miesięcznych rozchodu, w przedziałce „Razem" do końcowego zapasu gotówki — otrzymuje się ogólną sumę rozchodów, którą wypisuje się w tejże przedziałce „Razem" w kolumnie 8-ej.

Ogólna suma przychodów musi się równać ogólnej sumie rozchodów.

4) Suma miesięczna wpłat oraz suma miesięczna wypłat w obrocie czekowym i oszczędnościowym rachunku z obrotów P. K. O. musi się równać odpowiedniej sumie w rachunku miesięcznym P. K. O. (druk P. K. O.).

5) Sumy dzienne i miesięczne dotacyj (t. j. kolumna 7 przychodu i kolumna 6 rozchodu) w rachunku z obrotów P. K. O. — muszą się równać odpowiednim sumom dziennym i miesięcznym dotacyj ogólnego rachunku miesięcznego (z obrotów pocztowych).

6) Po uzgodnieniu rachunku z obrotów P. K. O. i dołączeniu doń wykazu otrzymanych zasił-

Urząd poczt. telegr. ....

RACHUNEK

za miesiąc ....

PRZYCHODY

W dniu	Początkowy zapas gotówki	Wpłaty czekowe i oszczędn	Zasiłki otrzymane z urzędów pocztowych	Nadmiary otrzymane z urzędów pocztowych	Zasiłki podjęte z Banku Polskiego	Dotacje z wpływów pocztowych	Ogółem* przychody
1	2	3	4	5	6	7	8
1							
2							
3							
4							
5							
6							
29							
30							
31							
Razem .							

ków, wykazu otrzymanych nadmiarów, odcinków awiza na podjęte zasiłki z Banku Polskiego, dalej — wykazu udzielanych zasiłków, pokwitowań na odesłane nadmiary kasowe do urzędu zbiorczego i potwierdzeń odbioru Banku Polskiego na odesłane tam nadmiary — dołącza się rachunek z obrotów P. K. O. do ogólnego rachunku miesięcznego i wraz z tymże przesyła się Oddziałowi Kontroli Rachunków Dyrekcji P. i T.

§ 15.

Ustalony przez Dyrekcję P. i T. dozwolony zapas kasowy w gotówce odnosi się do stanu gotówki z obu rodzajów obrotów razem wziętych t. j. z obrotów P. K. O. i z obrotów pocztowych.

Z OBROTÓW P. K. O.

Wzór Nr. 1.

.... 1931 r.

ROZCHODY

W dniu	Wypłaty czekowe i oszczędnościowe	Zasiłki udzielone urzędom pocztowym	Nadmiary odesłane do urzędów pocztowych	Nadmiary odesłane do Banku Polskiego	Dotacje na wypłaty pocztowe	Końcowy zapas gotówki	Ogółem rozchody
1	2	3	4	5	6	7	8
1							
2							
3							
4							
5							
6							
29							
30							
31							
Razem .							

Wzór Nr. 1.

Uzasadnienie zatrzymanego zapasu gotówki *(strona odwrotna)*

Do wypłaty zalegają:

W dniu	Nr. przekazu czekowego	Nr. konta czekowego	Kwota		W dniu	Nr. przekazu czekowego	Nr. konta czekowego	Kwota		W dniu	Nr. przekazu czekowego	Nr. konta czekowego	Kwota		W dniu	Nr. przekazu czekowego	Nr. konta czekowego	Kwota	
			Zł	gr				Zł	gr				Zł	gr				Zł	gr

Wzór Nr. 2.

Urząd (agencja) poczt. telegr. ....

Nr. ....

Zamówienie zasiłku na wypłaty P. K. O.

I Uzasadnienie zapotrzebowania.

Przychody	Kwota		Rozchody	Kwota	
	zł.	gr.		zł.	gr.
1. Początkowy zapas kasowy z dnia			1. Wykaz dzienny zwrotów czekowych od Nr. . . . do Nr. .... Warszawa		
2. Wykaz dzienny wpłat czekowych od Nr. 1 do Nr. .... Warszawa			2. „ Poznań		
3. „ „ Poznań			3. „ Katowice		
4. „ „ Katowice			4. „ Kraków		
5. „ „ Kraków			5. Wykaz dzienny zwrotów oszczędn. od Nr. 1 do Nr.		
6. Wykaz dzienny wkładek oszczędn. od Nr. 1 do Nr.			6. Udzielone zasiłki urzędom na wypł. P. K. O . . .		
7. Zasiłki otrzymane na wypłaty P. K. O.			7. Odesłane nadmiary z obrotów P. K. O. do urzędów zbiorczych		
8. Nadmiary nadesłane z obrotów P. K. O.			8. Odesłane nadmiary z obrotów P. K. O. do Banku Polskiego		
9. Zasiłki podjęte z Banku Polskiego			9. Dotacje z pływów P. K. O. na potrzeby własne pocztowe		
10. Dotacje z wpływów własnych pocztowych					
Ogółem przychody:					
W porównaniu z rozchodami					
Niedobór					

....

(podpis naczelnika urzędu)

II Pokwitowanie

Urząd (agencja) poczt. telegr. w ....

potwierdza niniejszem odbiór zasiłku kasowego na wypłaty P. K O. w sumie .... zł.

słowami .... udzielonego przez urząd pocz.—

telegr. w .... w myśl zamówienia Nr. ....

Zasiłek ustalono na sumę .... zł. i wysłano dn.	Wykaz udzielonych zasiłków na wypłaty P. K. O. poz.	Datownik

(podpisy rachunkozdawców urzędu udzielającego zasiłków)

(podpisy rachunkozdawców)

Wzór Nr. 2.
(strona odwrotna)

III. Urząd ma do wypłaty.

Przekazy czekowe P. K. O. (numery kont i numery przekazów)	Na kwotę Zł	Na kwotę gr
Razem		

IV. Potrzebne rodzaje banknotów i monet.

Ilość Banknotów	Ilość monet	Wartość nominalna	Na kwotę Zł	Na kwotę gr
		500 zł		
		100 "		
		50 "		
		20 "		
		10 "		
		5 "		
		2 "		
		1 "		
		0,50		
		0,20		
		0,10		
		0,05		
		0,02		
		0,01		
		Razem		

Wzór Nr 3

Urząd (agencja) poczt.-telegr. ....

Wykaz otrzymanych zasiłków na wypłaty P. K. O.

Miesiąc .... 193 .... za czas od dnia .... do dnia .... 1931.

1	2	3	4		5		6	7
			Kwota zasiłku pochodzącego					
Numer bieżący	Nazwa urzędu pocztowego, udzielającego zasiłków	Data wysłania zasiłku	z poprzedniego miesiąca		z bieżącego miesiąca		Data otrzymania zasiłku	UWAGI
			Zł	gr	Zł	gr		
		Razem:						

Datownik urzędu.

.... Podpis Naczelnika urzędu

.... (—) Podpisy rachunkozdawców

35.

Telegramy listowe DLT w obrocie między Polską i Filipinami.

1. Minimum opłaty za telegramy listowe DLT w obrocie między Polską i Filipinami, wyszczególnione w zarządzeniu M. P. i T. z dnia 14 kwietnia 1931 r. Nr. 2104/VIII (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 7 z 1931 r., poz. 39) podwyższa się z 20 na 25 wyrazów.

2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. TE. 3100 z dnia 13 stycznia 1932 r.

36.

Wprowadzenie telegramów listowych w obrocie między Polską i Z. S. R. R.

1. Wprowadza się telegramy listowe = LT = w obrocie między Polską i Z. S. R. R.

2. Wymiana tych telegramów odbywać się będzie według przepisów zawartych w „Zagranicznej taryfie telegraficznej", str. 76, z uwzględnieniem następujących zmian:

a) opłata od wyrazu telegramu listowego do Z. S. R. R. wynosi 17 cent., najmniej jednak za telegram 4 fr. 25 cent.;

b) tekst telegramu winien być napisany w języku jawnym;

c) telegramy listowe w obrocie z Z. S. R. R. podlegają rozrachunkom i w wykazach kontroli granicznej należy je oznaczać znakiem = LT =.

3. Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 marca 1932 r.

Nr. TE. 3100 z dnia 9 lutego 1932 r.

37.

Ruch telefoniczny między Polską i Finlandją.

1. W zarządzeniu z dnia 16 grudnia 1931 r. Nr. 7344/11 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 1 z 1932 r., poz. 9) w sprawie wprowadzenia ogólnego ruchu telefonicznego między Polską i Finlandją, Część K, Taryfy, Pobieranie opłat, § 1 — § 3 po ustępie, w którym podano finlandzkie taksy końcowe, dodaje się nowy ustęp:

W ruchu między Polską a urzędami finlandzkiemi położonemi w strefie E, rozmowy są przeprowadzane via Berlin — Haparanda — Tornio (droga normalna) lub via Berlin — Stockholm — Turku (droga pomocnicza).

Taksy dla drogi Berlin — Haparanda — Tornio są następujące:

Polska taksa końcowa:

I strefa	1 fr. 50 c.
i za każdą dalszą strefę po	0 „ 60 c.
Niemiecka taksa tranzytowa	4 „ 60 c.
Szwedzka taksa tranzytowa	8 „ 40 c.
Finlandzka taksa końcowa dla strefy E	1 „ 20 c.

Taksy dla drogi Berlin — Stockholm — Turku są następujące:

Polska taksa końcowa:

I strefa	1 fr. 50 c.
i za każdą dalszą strefę po	0 „ 60 c.
Niemiecka taksa tranzytowa	4 „ 60 c.
Szwedzka taksa tranzytowa	4 „ 80 c.
Finlandzka taksa końcowa dla strefy E	4 „ 80 c.

2. Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. TE. 3470 z dnia 15 stycznia 1932 r.

38.

Rozmowy abonowane w ruchu telefonicznym między Polską i Niemcami.

1. W ruchu telefonicznym między Polską i Niemcami wprowadza się rozmowy abonowane w godzinach silnego ruchu od 8-ej do 19-ej.

Przy wykonywaniu powyższej służby obowiązują postanowienia rozdziału XXIV, artykułu 72 Międzynarodowego regulaminu telegraficznego z następującemi zmianami:

CZĘŚĆ H.

Rozmowy abonowane.

§ 1. (4) Za rozmowy abonowane w godzinach silnego ruchu pobiera się następujące opłaty:

a) od 8-ej do 11-ej i od 13-ej do 19-ej — pojedyńczą opłatę normalną;

b) od 11-ej do 13-ej — podwójną opłatę normalną.

§ 2. (1) Rozmowy abonowane w godzinach silnego ruchu mogą być przeprowadzane między temi samemi stacjami albo codziennie, albo też tylko w dnie powszednie, z wyłączeniem niedziel i świąt.

§ 3. Czas trwania rozmowy abonowanej określa się najmniej do trzech minut. Rozmowy dłuższe ponad sześć minut mogą być dopuszczone, o ile na to pozwala normalny ruch na danych przewodach.

§ 5. Opłatę abonamentową oblicza się za średni okres czasu, wynoszący trzydzieści dni. Jednakże, gdy umowa abonamentowa dotyczy

wymiany rozmów wyłącznie w dnie powszednie, z wyjątkiem niedziel i świąt, średni okres czasu służący za podstawę do obliczenia należności miesięcznej, wynosi 25 dni. Opłatę za abonament pobiera się zgóry.

§ 6. (2) Dodatkowa rozmowa po rozmowie abonowanej jest uważana za nową oddzielną rozmową, oblicza się ją najmniej za trzy minuty i podlega ogólnym przepisom dla rozmów prywatnych zwykłych.

§ 7. (3) Gdy niedoszłej do skutku rozmowy nie dało się zastąpić, skróconej zaś uzupełnić, wówczas zwraca się opłatę na żądanie abonenta.

Podlegającą zwrotowi opłatę ustala się w pierwszym wypadku na jedną trzydziestą lub jedną dwudziestą piątą miesięcznej opłaty abonamentowej (patrz § 5) w drugim wypadku na taką część powyższych ułamków miesięcznej opłaty abonamentowej, która odpowiada niewyrzystanemu okresowi rozmowy, przewidzianemu w umowie abonamentowej.

2. Zarządzenie niniejsze nie uchyla części „H" zarządzenia M. P. i T. z dnia 6 lutego 1930 r. Nr. 627/VIII w sprawie wprowadzenia ogólnego ruchu telefonicznego między Polską a Niemcami (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 3 z 1930 r., poz. 10), która to część w dalszym ciągu obowiązuje jeśli chodzi o rozmowy abonamentowe w okresie słabego ruchu.

3. Zarządzenie niniejsze nie ma zastosowania do rozmów abonamentowych przeprowadzanych z innemi krajami, których ruch telefoniczny oparto na zarządzeniu powołanem powyżej w punkcie 2.

4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1932 r.

Nr. TE. 3550 z dnia 4 lutego 1932 r.

39.

Wprowadzenie ogólnego ruchu telefonicznego między Polską i Węgrami.

1. Wprowadza się ogólny ruch telefoniczny między Polską i Węgrami.

2. W ruchu telefonicznym między Polską i Węgrami należy stosować przepisy obowiązujące między Polską i Niemcami (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 3 z 15 lutego 1930 r., poz. 10, str. 17—23) z następującemi zmianami:

CZĘŚĆ K.

Taryfy. Pobieranie opłat.

§§ 1 — 3. Opłata za trzyminutową rozmowę zwykłą (jednostka taryfowa) składa się z taksy końcowej polskiej, taksy tranzytowej czechosłowackiej i taksy końcowej węgierskiej.

Polska taksa końcowa wynosi:

I strefa	1 fr. 50 c.
II „	2 „ 10 „
III „	2 „ 70 „
IV „	3 „ 30 „
V „	3 „ 90 „
VI „	4 „ 50 „
VII „	5 „ 10 „

Czechosłowacka taksa tranzytowa wynosi . . . . 1 fr. 37 c.

Węgierska taksa końcowa wynosi . . . . 1 fr. 95 c.

Do oznaczenia stref miejscowości polskich służy tablica B (patrz: załącznik 2 do Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 15 z 1930 r., poz. 76), która ma zastosowanie przy oznaczaniu polskich stref telefonicznych w stosunku do Wschodniej Słowacji i Rusi Podkarpackiej.

Wszystkie miejscowości węgierskie należą do jednej strefy. Nazwy tych miejscowości podano w „Nomenclature officielle des bureaux télégraphiques, Berne 1927".

Rozmowy między Polską i Węgrami — aż do czasu uruchomienia bezpośrednich przewodów — należy przeprowadzać za pośrednictwem Czechosłowacji (via Moravska Ostrava lub Stryj — Mukačevo).

Wszystkie rozmowy (z wyjątkiem służbowych) podlegają rozrachunkom międzynarodowym. Wykazy przeprowadzonych rozmów sporządzają urzędy kontroli granicznej w myśl dotychczasowych zarządzeń.

§ 6. Okres słabego ruchu trwa od godz. 19-ej do 8-ej według urzędowego czasu kraju nadania.

O ile chodzi o rozmowy abonamentowe, krajem nadania jest ten, w którym podpisano abonament.

W okresie słabego ruchu opłata za prywatną rozmowe zwykłą wynosi trzy piąte (3/5) jednostki taryfowej.

CZĘŚĆ N.

I. Rozmowy z wezwaniem do rozmównicy.

§ 3. Ustęp trzeci, zdanie trzecie: Wezwanie do rozmównicy poza miejscowym okręgiem doręczeń nie są dopuszczone.

3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1932 r.

Nr. TE. 3610 z dnia 1 lutego 1932 r.

OKÓLNIKI

Zwolnienia od egzaminów na stanowiska kierownicze i kontrolne.

Wobec nasuwających się wątpliwości co do interpretacji treści § 13 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10 marca 1931 r. o egzaminie na stanowiska kierownicze i kontrolne w wykonawczej służbie pocztowo-telegraficznej (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4 poz. 17), Ministerstwo Poczt i Telegrafów w ślad za okólnikiem z dnia 17 grudnia 1931 r. Nr. 6953/I (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 22) podaje następującą wykładnię tegoż artykułu, a w szczególności jego punktu b):

za zwolnionych od składania egzaminu, przewidzianego powołanem rozporządzeniem należy w myśl § 13, pkt. b) uważać urzędników:

1) wszystkich pobierających uposażenie według VI grupy, oraz

2) z pośród pobierających uposażenie według grupy VII tylko tych, którzy do chwili wejścia w życie wspomnianego wyżej rozporządzenia przynajmniej od pięciu lat pozostawali na stanowiskach kierowniczych.

Za stanowiska kierownicze w VII stopniu służbowym uważa się te, które podane zostały w ujętem w nawiasie zdaniu punktu b) rozporządzenia t. j. stanowiska: naczelnika urzędu II i III klasy, zastępcy naczelnika urzędu II klasy i kierownika oddziału urzędu I klasy. Decydującym zatem w tych wypadkach momentem o zwolnieniu od egzaminu jest, poza posiadaniem w dniu wejścia w życie rozporządzenia VII stopnia służbowego, fakt zajmowania przez conajmniej pięcioletni okres czasu jednego z wyżej wymienionych stanowisk kierowniczych.

Jeżeli zatem urzędnik zajmował przez pewien czas stanowisko naczelnika urzędu III klasy w VIII stopniu służbowym, a następnie przed 1 styczniem 1932 r., przy zatrzymaniu dotychczasowego stanowiska, lub kierowniczego uzyskał VII stopień służbowy i posiada łącznie na stanowisku kierowniczem w podanem wyżej rozumieniu przynajmniej 5 lat służby, urzędnik taki powinien być uważany za zwolnionego od omawianego egzaminu.

Natomiast sam fakt pozostawania w VII stopniu służbowym, bez zajmowania stanowiska kierowniczego np. w charakterze starszego kontrolera, nie uzasadnia zwolnienia od egzaminu.

Za okres pozostawania na stanowisku kierowniczem, uzasadniający zwolnienie od egzaminu, należy rozumieć także faktyczne pełnienie choćby bez formalnego aktu nominacyjnego obowiązków, związanych ze stanowiskiem kierowniczem, np. w charakterze administratora urzędu II klasy, p. o. naczelnika urzędu II klasy i t. p. pod warunkiem, że służba taka, w ilości przynajmniej 5 lat, miała miejsce przed 1 stycznia 1932 roku i pełnioną była nieprzerwalnie.

Podając powyższą wykładnię do wiadomości, Ministerstwo Poczt i Telegrafów podkreśla, że wyjątki przewidziane w § 13 rozporządzenia dotyczą tylko tych urzędników, którzy w dniu wejście w życie rozporządzenia, posiadali warunki uzasadniające zwolnienie od egzaminu i zwraca uwagę na konieczność przygotowania się do egzaminu, zwłaszcza przez tych urzędników, którzy, zajmując stanowiska kierownicze lub kontrolne, nie nabyli uprawnień, przewidzianych w § 13-tym, przypominając równocześnie, że w myśl § 12-go rozporządzenia termin wnoszenia podań o dopuszczenie do najbliższego egzaminu upływa 15 marca 1932 r.

Nr. BP. 30, z dnia 28 stycznia 1932 r.

Zmiana zagranicznych opłat listowych.

Brazylja.

Zarząd Pocztowy Brazylji wprowadził z ważnością od 1 lutego 1932 r. dla obrotu zagranicznego podwyższone opłaty listowe, a mianowicie:

Listy do wagi 20 gramów	700	reis
za każde dalsze 20 gramów	400	„
Kartki pocztowe	400	„
Druki, próbki itd. za każde 50 gramów	150	„
Należność za polecenie	700	„

Przy obliczaniu dopłat za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki należy stosować równoważnik 1 reis = 1/10 grosza.

Jugosławja.

Należność za polecenie została zmieniona z 300 na 400.

W zastawieniu opłat pobieranych zagranicą za przesyłki listowe do Polski (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 11 z 1931 r., str. 287 i 288) należy przeprowadzić odpowiednie zmiany.

Nr. P. Z. 203 z dnia 16 stycznia 1932 r.

Wykaz zakazanych czasopism.

(Patrz Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 1 z 1932 r.).

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozpowszechnianie w kraju i przewóz zagranicę następujących wydawnictw:

Nr. porz.	Tytuł czasopisma	Miejsce wydania	Język
739	Głos więźnia	Paryż	polski
	Broszury:		
	„Memorial of ukrainion students for the information of the Civilized world", „Memorial des Etudiants Ukrainiens a la Connaissance du monde Civilize", „Denkschrift der ukrainischen Studentenschaft an die Gesamte Kulturvelt," „Memoriał Ukrainskoho studenstwa do kurturnogo switu",—broszura wydana w 1929 r.	Genewa-Praga	angielski, francuski, niemiecki i ruski
	„Kriwawij pohid polskoho faszizmu na okupowanich zemlach Zachidnoj Ukrainy" — broszura wydana w 1930 r. przez wydawnictwo C.K. „Modr. Z.U."	—	ruski

Nr. PW 221/2 z dnia 21 stycznia 1932 r.

Przywrócenie debitu pocztowego czasopismu „Die Sendung".

Na mocy rozporządzenia powołanych władz przywrócony został debit pocztowy czasopismu niemieckiemu „Die Sendung", wychodzącemu w Berlinie.

Wobec powyższego należy w wykazie zakazanych czasopism (Dz. Urz. Nr. 6 z 1931 r.) pozycję 651 skreślić.

Nr. PW. 221/1 z dnia 20 stycznia 1932 r.

Ograniczenie przywozu do Turcji przedmiotów podlegających należnościom celnym.

Wstrzymuje się aż do odwołania przyjmowanie do Turcji paczek pocztowych ponad 1 kg. wagi.

Mogą być przyjmowane do Turcji jedynie przesyłki listowe lub paczki do 1 kg. wagi, jeżeli nie zawierają: jedwabi, perfum, piór do ozdoby, futer, przedmiotów przybranych futrem, wyrobów połączonych z metalami szlachetnemi.

Nr. P. Z. 421, z dnia 8 lutego 1932 r.

Kurs przeliczania kwot przekazowych w obrocie zagranicznym.

(Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 3/1931).

Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do poniżej wyszczególnionych krajów obowiązuje następujący kurs przeliczania:

Od dnia 23 stycznia 1932 r.

Holandja	360 t. j.	100 flor.	= 360 zł.
Kanada	7.60 t. j.	1 dolar	= 7,60 zł.
Szwecja	172 t. j.	100 kor. szw.	= 172 zł.

Od dnia 5 lutego 1932 r.

Austrja:	108 t. j.	100 szyling.	= 108 zł.
Danja:	171 „	100 kor.	= 171 zł.
Finlandja:	14 „	100 mk. fin.	= 14 zł.
Gdańsk:	174 „	100 guld. gdań.	=174 zł.
Kanada:	7,65 „	1 dolar	= 7,65 zł.
Norwegja:	167 „	100 kor. norw.	=167 zł.
Szwajcarja:	175 „	100 fr. szw.	= 175 zł.
Szwecja:	173 „	100 kor. szw.	= 173 zł.
Włochy:	45 „	100 lirów	=45 zł.

Od dnia 10 lutego 1932 r.

Kanada	7,70 t. j.	1 dolar	= 7,70 zł.
Włochy	47 „	100 lirów	= 47 zł.

Nr. PZ. 503 z dnia 8 lutego 1932 r.

Umiejscowione wkładkowe książeczki P. K. O. t. zw. subkontowe.

Celem umożliwienia klijentom natychmiastowego dysponowania złożonemi oszczędnościami w Oddziałach P. K. O. wprowadziła Pocztowa

Kasa Oszczędności we wszystkich swoich Oddziałach prowincjonalnych książeczki umiejscowione t. zw. subkontowe, na które wpłaty i wypłaty dokonywane być mogą jedynie w danym Oddziale.

Książeczki te zaopatrzone są w pieczęć o następującej treści:

„Wpłaty i wypłaty, dozwolone jedynie w Oddziale P. K. O. w . . . . .".

W związku z powyższem, poleca się urzędom pocztowym i agencjom bezwarunkowo nie przyjmować na książeczki takie żadnych wpłat, ani też nie uskuteczniać z nich żadnych wypłat.

Nr. AK. 151, z dnia 1 lutego 1932 r.

22 sprostowanie zagranicznej taryfy telegraficznej.

1. Wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia w zagranicznej taryfie telegraficznej:

Stronica:

29. Missouri: St. Louis, kol. 2—3 ma być 1.60.
35. ∧ Saba (wyspy), wpisać poniżej Porto-Rico oraz w kol. 2 — 3 i 4 — 5, 2.75.
36. △ St. Eustatius, wpisać powyżej St. Lucia oraz w kol. 2 — 3 i 4 — 5, 2.75.
43. Chiny, kol. 2 — 3, 3 fr. 45 c. via Radio — Warszawa z wyjątkiem Macao, Hongkong i japońskich urzędów w Chinach.
42. Afganistan, skreślić „p. Indje Bryt." i w kol. 6 — 7 wpisać 2.00.
42. Borneo Brytyjskie, kol. 2 — 3 wpisać via Radio—Warszawa—Beyrouth 3.92,5.
43. Brunei, kol. 2—3 wpisać via Radio—Warszawa—Beyrouth 4.10.
43. Cejlon, kol. 2 — 3 ma być via Radio—Warszawa—Beyrouth 1.80.
44. Indje Brytyjskie i Birma kol. 2—3 ma być via Radio—Warszawa—Beyrouth 1.80.
45. Indochiny Franc. kol. 2 — 3 ma być via Radio—Warszawa—Beyrouth 3.80.
45. Irak, kol. 2 — 3 ma być via Radio—Warszawa—Beyrouth 2.10.
46. Labuan, kol. 2 — 3 wpisać via Radio — Warszawa — Beyrouth 3.50.
46. Stany Malajskie, kol. 2 — 3 wpisać via Radio—Warszawa—Beyrouth 3.50.
47. Persja, przed nazwą umieścić △

2. Niniejszy okólnik obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. TE. 3100 z dnia 18 stycznia 1932 r.

Niewłaściwości przy przyjmowaniu telegramów do Ameryki.

Zdarzają się wypadki, że osobom, pragnącym nadać telegram do Ameryki za pośrednictwem kwitu na odpowiedź, odmawia się przyjęcia telegramu dlatego, że figurująca na tym kwicie suma nie starcza na pokrycie należności za telegram według opłat zwykłych.

Jest to niewłaściwe, a źródło niewłaściwości tkwi w tem, że nadawcy nie wiedzą o istnieniu kategoryj niespiesznych i listowych telegramów, pracownicy zaś, zatrudnieni w dziale przyjmowania telegramów od publiczności, nie starają się o odpowiednie informowanie osób zainteresowanych.

Wynikiem takiego traktowania sprawy są słuszne skargi nadawców i straty zarządu pocztowego.

Aby niewłaściwości tych uniknąć należy w podobnych wypadkach informować nadawców:

1) że istnieją kategorje telegramów niespiesznych i listowych, a mianowicie LC i NLT, od których pobiera się opłaty w wysokości połowy względnie jednej trzeciej opłat zwykłych i o ile nadawcy nie zależy na zbyt śpiesznem doręczeniu, to z powodzeniem może kategorje te stosować, oraz

2) że o ile figurująca na kwicie suma starcza na opłatę pewnej ilości wyrazów telegramu zwykłego, to przy zastosowaniu opłat zniżkowych ta sama suma starczy na pokrycie kosztów podwójnej względnie potrójnej ilości wyrazów.

Nr. TR 5022 z dnia 28 stycznia 1932 r.

Zmiany w połączeniach pocztowych.

Od dnia 21 stycznia b. r. zaprowadza się połączenie pocztowe agencji pocztowej Mrowla z ambulansem Lwów—Kraków 132 na stacji kolejowej Świlcza.

Równocześnie znosi się połączenie pocztowe Mrowla—Rzeszów.

Nr. P. K. 64 z dnia 14 stycznia 1932 r.

Od dnia 21 stycznia b. r. zaprowadza się połączenie pocztowe agencji pocztowej Podhorce k/Stryja z ambulansem Stryj—Chodorów 701 na stacji kolejowej Wierczany.

Równocześnie znosi się połączenie pocztowe Podhorce k/Stryja—Stryj 1.

Nr. P. K. 64 z dnia 14 stycznia 1932 r.

Od dnia 1 stycznia b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Podrzewie — Poznań 3.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Podrzewie — st. kol. Lubosina.

Nr. P. K. 626/VII z dnia 19 stycznia 1932 r.

Od dnia 1 lutego b. r. zaprowadza się połączenie pocztowe Porozów—Wołkowysk 2.

Równocześnie znosi się połączenie pocztowe Porozów—Świsłocz.

Nr. P. K. 64 z dnia 27 stycznia 1932 r.

Od dnia 15 grudnia 1931 r. zaprowadzono połączenie pocztowe Stratyn—Puków.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Stratyn—Rohatyn.

Nr. P. K. 64 z dnia 27 stycznia 1932 r.

Od dnia 15 stycznia b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Rawicz—Słupia Kapitulna — Chojno — Pakosław k/Rawicza.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Chojno st. kol. — Chojno i Pakosław st. kol. — Pakosław k/Rawicza.

Sprostować spis urzędów oraz podręczniki i plany obiegu poczty.

Nr. P. K. 64 z dnia 30 stycznia 1932 r.

Rozwój sieci telegraficznej i telefonicznej w m. styczniu 1932 r.

	Nazwa urzędu lub agencji	Powiat	Uruchomiono centralę telefoniczną lub aparat Morsa	Godziny urzędowe
ag.	Antoniów	Tarnobrzeg	centrala telefon.	L
„	Budziszewice	Rawa Mazow.	„ „	L
urząd	Demidówka	Dubno	aparat Morsa	L
ag.	Dobrosołowo	Słupca	centrala telefon.	L
„	Godziesze Małe	Kalisz	„ „	L
„	Kosienice	Przemyśl	„ „	L
„	Medynia Głogowska	Łańcut	„ „	L
urząd	Niebylec	Strzyżów	„ „	L
ag.	Pohost Zarzeczny	Pińsk	„ „	L
„	Rypne	Dolina	„ „	L
„	Sokołów k/Gostynina	Gostynin	„ „	L
„	Swory	Biała Podlaska	„ „	L
„	Stara Miłosna	Warszawa	„ „	L
„	Suszczyn	Tarnopol	„ „	L
„	Tamanowice	Mościska	„ „	L
„	Trzciana k/Rzeszowa	Rzeszów	„ „	L
„	Zaręby k/Chorzel	Przasnysz	„ „	L
„	Zbójno k/Rypina	Rypin	„ „	L
urząd	Żurawica	Przemyśl	„ „	L

Nr. TE 1710 z dnia 10 lutego 1932 r.

Nowy tom Zbioru przepisów służbowych.

Podaje się do wiadomości, iż wyszedł z druku dalszy tom Zbioru przepisów służbowych o tytule „Polska Poczta w Gdańsku — Część II i III" (skrót II. P. 12) — stron 194 — cena egzemplarza broszurowanego 3 złote.

Część II obejmuje obrót pocztowy, telegraficzny i telefoniczny między Polską a polskiemi urzędami pocztowemi w porcie gdańskim. Część III obejmuje obrót pocztowy, telegraficzny i telefoniczny między Polską a W. M. Gdańskiem.

Postanowienia, zawarte w okólniku, umieszczonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. 5 z roku 1931, a odnoszące się do warunków nabycia, mają analogiczne zastosowanie i do tomu niniejszego.

Nr. I. T. 613, z dnia 28 stycznia 1932 r.

Sprostowanie błędów w tomie IV. Tg. 1.

W tomie 1 działu IV urzędowego Zbioru przepisów służbowych (Międzynarodowa Konwencja i Międzynarodowy Regulamin Telegraficzny) zauważono następujące omyłki drukarskie, które niniejszem prostuje się:

Na str. 30 wiersz 17 po znaku RST skreśla się kreseczki =;

na str. 41 wiersz 6 po słowie „porte-monnaie" zamiast cyfry 1 (liczba wyrazów) ma być cyfra 2;

na str. 54, znak rozdzielczy przy wydawaniu liczb ułamkowych uzupełnia się na początku kropką. Znak winien wyglądać · — · · —

Nr. T. E. 6656/11/31 z dnia 29 stycznia 1932 r.

W Y K A Z

zagubionych względnie skradzionych książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr. książki	Nazwisko i imię
248383	Maniuk Michał
249655	Wasiak Stanisław
366003	Lichtman Erich
455496	Góralczyk Szymon
485753	Jarzębowski Tadeusz
539555	Ludwig Roman
549051	Pokorski Izydor
603463	Żurawicz Juljan Jerzy
615463	Szope Edward
622463	Bursztyn Szyja
696477	Comper Lipman
708528	Babik Władysław
713181	Gulińska Olga
751782	Siwianka Bronisława
783039	Bitter Chaim Aron
789782	Dobosz Aron Dawid
800625	Goldsztein Rachela
827037	Drapella Aleksander
831733	Stefanowicz Mieczysław
840470	Szykier Bronisław
859439	Pacholski Szczepan
878858	Kołakowski Wincenty
956043	Narkon Jadwiga
966415	Sima Mieczysław
976016	Gołąbiewski Józef
999475	Pstrąg Józefa
5.148-C	Wojdatt Marja
8.723-C	Stec Jan Karol
35.908-C	Matuszkiewicz Stefan
78.499-C	Finkielsztejn Mojsze
84.662-C	Ziółkowski Jan
93.976-C	Wiener Zygmunt
131.347-C	Żołnierski Abram Dawid
155.305-C	Michalski Mieczysław
177.058-C	Cytryn Abram Chaim
245777	Feldmanowa Elżbieta
274556	Szpura Stanisław
289570	Wójcik Elżbieta
342805	Przyłuska Janina
351342	Kapusta Wilhelm
369715	Damszel Agata
460687	Grodkowski Benedykt
553335	Kurjanik Mikołaj
564110	Ziemniak Władysław
593681	Blok Adam
606340	Czekalski Henryk
660115	Dr. Schneebaum Dawid
693737	Mitczuk Jan
701502	Klepfisz Psachja
713771	Horbowska Marja
716765	Galiński Tadeusz
730366	Alfuss Abram
731858	Ostapowicz Bohdan
775437	Jeske Selma
795766	Lewicka Eugenja
799266	Wójcik Stefan
831125	Świetlicki Stanisław Ksawery
874958	Wołkowicz Abram
875472	Ochyńska Marta
892972	Sobieska Irena
894191	Chudziński Stanisław
909302	Dzieniak Leokadja
929836	Gincburg Maurycy
934272	Siedlecki Jankiel
948202	Sokołowska Salomea
953665	Kryszczyńska Lucyna
29.119-C	Bielski Teofil
142.351-C	Grzesło Marjan
143.033-C	Rot Jan
143.034-C	Róg Jan
150.165-C	Rot Jan
150.166-C	Róg Jan
166.940-C	Hazenbein Lejzor
171.959-C	Rot Jan
171.971-C	Róg Jan
179.288-C	Koper Jan
247851	Werner Roman
265543	Ogórkowa Irena
298231	Nussbaum Mejlech
420814	Nower Stanisław
436293	Werner Roman
459939	Pużyc Aron
466469	Jaworski Aleksander Rudolf
466983	Cichoń Lucja
470659	Skarzyński Stanisław
528497	Weis Anna Marja
533952	Karykowski Eugenjusz
545995	Lamparska Ludwika
566336	Szwarc Izaak
573885	Tarnawski Stefan
582213	Kwiatkowski Mieczysław
637586	Stawiski Feliks
643682	Gerlicz Hersz Nison
648251	Bronsztejn Josek
706221	Fidler Szloma
736963	Wodniczek Jan
764288	Bergholc Artur
769736	Pawlińska Kazimiera
772029	Kowalczyk Antoni
798099	Rożek Wiktor
843007	Zauberman Pinchos
882765	Kurzycki Mieczysław
942806	Brzoza Ela
943735	Mrazkówna Helena
951456	Grynszpan Piniek
955905	Skarzyński Leopold
959177	Sikorski Aleksander
962887	Zaniewski Jan
964535	Połomski Jan Ludomir
974645	Grabarkiewicz Franciszek
985063	Piła Jankiel
4.849-C	Kujawiak Apolinary

WYKAZ

zagubionych względnie skradzionych książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr. książki	Nazwisko i imię
37.781-C	Rafalski Augustyn
38.695-C	Rękas Karolina
40.688-C	Kapłan Moszek
64.556-C	Neiberger Josek Majer
87.558-C	Bojakiewicz Zygmunt
149.940-C	Głód Franciszka
154.058-C	Surowiec Jerzy Tomasz
185.707-C	Sternyost Jakób
186.973-C	Janik Karol
210.610-C	Zagórski Leopold
342329	Goldberg Anszel
390613	Popkowski Kazimierz
425288	Pęczalski Wacław
443405	Skalski Ludwik
540021	Buchman Karol
683062	Rezyka Mieczysław
696823	Balasiński Wincenty
779890	Jaroszewicz Leopold
809779	Sokalski Ludwik
848978	Kohane Izaak
905268	Jasiński Władysław
907068	Rogala Henryk
914815	Kasztelan Mieczysław
948464	Grabowska Genowefa
954130	Frymorgenowa Helena
970358	Sztern Bajla
982904	Cukierman Hinda
15.187-C	Rudnicki Marjan
17.679-C	Izdowski Chaim
131.371-C	Ciechański Antoni
137.895-C	Dylewski Emil
154.057-C	Surowiec Stefan
164.147-C	Wojtczakówna Wacława
172.869-C	Wiernicka Gusta
173.004-C	Kestenberg Tauba
181.247-C	Będziński Stanisław
188.086-C	Mundsztuk Marja
200.207-C	Popowicz Izrael
203.036-C	Jankowski Jan
215.681-C	Waszkiewicz Jan
222.010-C	Będziński Stanisław

WYKAZ

odnalezionych książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone.

Nr. książki	Nazwisko i imię
628331	Lewandowski Jan
698922	Sedlaczkowa Zofja
834005	Szafirsztejn Dawid
851808	Biczak Jadwiga
973093	Lach Józef
72.485-C	Droga Żelazna Podjazd. Piotrków—Sulejów
149.123-C	Wódczanka Rita
182.893-C	Nalewajko Marja
559653	Wodzyński Edward
569215	Frischer Paulina
599834	Maciakowa Marja
802821	Żera Miron Antoni
804174	ks. Garwacki Eugenjusz
917533	Wojucka Janina
40.325-C	Samburski Josek
547371	Andelman Feliks
618651	Filipowski Stanisław
651296	Zientarski Marjan
799921	Kosturek Józef
61.098-C	Brzoska Leon
61.840-C	Rzelska Halina
69.820-C	Gendera Stefan
598304	Poniatowska Anna Teresa
133.326-C	Wojciechowska Stefanja
150.158-C	Schönfeld Szulim

Legitymacje unieważnione.

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe wystawione przez:

Dyr. P. i T. w Warszawie, Nr. 933/3033 z dnia 10.X. 1926 r. na nazwisko *Anny Zalewskiej*, st. asystenta w IX. st. sł. z u. p. Mińsk Mazowiecki, Nr. 4171 z dnia 25.VIII. 1928 r. na nazwisko *Jana Drozda*, asystenta X. st. sł. z u. p. Warszawa 2.

Dyr. P. i T. w Krakowie, Nr. 454 z dnia 4.XII. 1929 r. na nazwisko *Kazimierza Ratuszka*, asystenta X. st. sł. z u. p. Kraków 2, Nr. 779 z dnia 22.I. 1931 r. na nazwisko *Józefa Woźniaka*, st. montera z Zarządu Technicznego w Nowym Sączu.

Dyr. P. i T. w Katowicach, Nr. 1357 z dnia 10.II. 1931 r. na nazwisko *Edwarda Bocheńskiego*, asystenta X. st. sł. z u. p. Bielsko 1.

Dyr. P. i T. w Poznaniu, Nr. S. 158 z dnia 20.XII. 1928 r. na nazwisko *Klemensa Szymanowskiego*, st. asystenta z u. p. Mogilno, Nr. 45 z dnia 17.XII. 1928 r. na nazwisko *Antoniego Nowickiego*, st. pocztyljona z u. p. Poznań 1.

Dyr. P. i T. w Wilnie, Nr. 1428 z dnia 30.XII. 1927 r. na nazwisko *Aleksandry Kosteckiej*, Nr. 1775 z dnia 11.III. 1929 r. na nazwisko *Jana Borysiewicza*.

Dyr. P. i T. w Bydgoszczy, Nr. 759 z dnia 21.XII. 1929 r. na nazwisko *Mieczysława Witkowskiego*, kontrolera z u. p. Toruń 1, Nr. 468

z dnia 10.I. 1927 r. na nazwisko *Moniki Kwelli*, st. asystenta z u. p. Toruń 1.

Osoby legitymujące się unieważnionemi dokumentami, należy oddać władzy bezpieczeństwa, dokument zaś odebrać i przesłać właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

RUCH SŁUŻBOWY.

Dyrekcja P. i T. w Warszawie:

Tadeusz Maciejewski, asystent w X. st. sł. Urzędu Telefonów Międzymiastowych w Warszawie mianowany został sekretarzem w dotychczasowym t. j. X. st. sł. w Ministerstwie Poczt i Telegrafów. (Dekret z dn. 16 stycznia 1932 r. Nr. B. P. 2110).

Stanisław Michałowski, kierównik oddziału w VI st. sł. w urzędzie pocztowo-telegraficznym Warszawa 2 został z urzędu przeniesiony w stan spoczynku z końcem lutego 1932 r.

Dyrekcja P. i T. we Lwowie:

Mieczysław Limanowski, st. kontroler w VII. st. sł. w u. p. Lwów 2, mianowany został naczelnikiem urzędu II klasy Lwów 7, w dotychczasowym t. j. VII stopniu służbowym.

Władysław Rudeński, st. kontroler w VII st. sł. w urzędzie pocztowym Lwów 1, mianowany został kierownikiem oddziału urzędu I klasy w dotychczasowym miejscu i stopniu służbowym.

Dyrekcja P. i T. w Katowicach:

Franciszek Kozior, asesor w VII st. sł. w Dyrekcji Poczt i Telegrafów, mianowany został referendarzem w dotychczasowym miejscu i stopniu służbowym.

Dyrekcja P. i T. w Poznaniu:

Mieczysław Grocholski, asesor w VII st. sł. w Dyrekcji Poczt i Telegrafów, został mianowany referendarzem w dotychczasowem miejscu i stopniu służbowym.

Dzikowski Zygmunt, naczelnik urzędu II klasy w VII st. sł. z urzędu pocztowo-telegraficznego Mogilno, przeniesiony został do urzędu pocztowo-telegraficznego Gniezno jako kierownik oddziału urzędu I klasy w dotychczasowym stopniu służbowym, z równoczesnem powierzeniem mu pełnienia obowiązków naczelnika urzędu I klasy.

Ignacy Misiewicz, naczelnik urzędu III klasy w VII st. sł. w urzędzie pocztowym Wronki, mianowany został naczelnikiem urzędu II klasy w Rawiczu w dotychczasowym stopniu służbowym.

Marjan Majorowicz, zastępca naczelnika urzędu I klasy w VI st. sł. w Poznaniu przeniesiony został na własną prośbę w stan spoczynku z końcem lutego 1932 r. (Dekret M. P. i T. Nr. B. P. 612 z dnia 9.II. 1932 r.).

Dyrekcja P. i T. w Wilnie:

Franciszek Kowalewski, naczelnik urzędu II kl. w VI st. sł., p. o. naczelnika urzędu I kl. w Baranowiczach 1, mianowany został naczelnikiem urzędu I kl. w Brześciu n/B. 1 w dotychczasowym stopniu służbowym.

Ludwik Laski, naczelnik urzędu I klasy w VI st. sł. w Brześciu n/B. został z urzędu przeniesiony w stan spoczynku z końcem lutego 1932 r.

Wiadomości osobowe.

W dniach 11 i 12 stycznia 1932 r. poddali się z pomyślnym wynikiem egzaminowi na stanowiska II kategorji w administracyjnej służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej, asystent w X st. sł. *Tadeusz Maciejewski* z Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie i urzędnik w IX st. sł. *Roman Pomietło* z Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Lublinie.

W dniach 13 i 14 stycznia 1932 r. złożyli z pomyślnym wynikiem powyższy egzamin urzędnicy X st. sł. *Stanisław Sagan* i *Antoni Dobrowolski* — obaj z Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Lublinie.

KONKURSY

Ogłasza się niniejszem konkurs na stanowiska naczelników (kierowników) następujących urzędów p. t.

Urząd Pocztowo-Telegraficzny	Klasa urzędu	Dyrekcja Poczt i Telegrafów	Uwaga
Gdynia 4*)	IV	Bydgoszcz	*) Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla naczelnika (kierownika) urzędu.
Libiąż Mały	V	Kraków	
Marki *)	V	Warszawa	
Myszyniec *)	IV	Warszawa	Wskazówki, co do konkursów podane są w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 6 z 1928 r. w rubryce „Konkursy".
Olkusz	III	Kraków	
Radomyśl Wielki*)	IV	Kraków	Podania należy kierować do właściwych Dyrekcyj P. i T.
Rajgród *)	V	Warszawa	
Skarżysko-Kamienna 2	V	Lublin	Termin do składania podań na wszystkie wymienione stanowiska — dwa tygodnie.
Skrwilno *)	V	Warszawa	
Wronki *)	III	Poznań	

Równocześnie odwołuje się, ogłoszony w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr. 1 z dnia 11 stycznia b. r. konkurs na stanowiska naczelnika (kierownika) urzędów p. t. w Kuczborku i Lubaszu k/Czarnkowa.

Od Redakcji.

Podaje się do wiadomości, że rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 stycznia 1932 r. o przywróceniu obiegu nadzwyczajnych pocztowych znaczków opłaty z napisem „Na oświatę gr. 5", zamieszczone w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr. 2 z dnia 25 stycznia b. r. poz. 15, zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 8 z dnia 6 lutego b. r. poz. 53.

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW.
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr 45.

PRENUMERATA NA ROK 1931 WYNOSI:

roczna 12 zł	półroczna 6 zł	kwartalna 3 zł

CENY OGŁOSZEŃ ZA TEKSTEM OD WIERSZA 1 MM. SZPALTY REDAKCYJNEJ GR 15, TABELARYCZNE GR. 30

ZA TERMINOWY DRUK OGŁOSZEŃ ADMINISTRACJA NIE ODPOWIADA

KONTO CZEKOWE W P. K. O. Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 58683. **Cena 1 zł**

K O N K U R S Y.

Ogłasza się niniejszem konkurs na stanowiska naczelników (kierowników) następujących urzędów p. t.:

Urząd Pocztowo-Telegraficzny	Klasa urzędu	Dyrekcja Poczt i Telegrafów	U w a g a
Gdynia 4*)	IV	Bydgoszcz	*) Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla naczelnika (kierownika) urzędu.
Libiąż Mały	V	Kraków	
Marki *)	V	Warszawa	
Myszyniec *)	IV	Warszawa	Wskazówki, co do konkursów podane są w Dzienn. Urz. Min. P. i T. Nr. 6 z 1928 r. w rubryce „Konkursy".
Olkusz	III	Kraków	
Radomyśl Wielki*)	VI	Kraków	Podania należy kierować do właściwych Dyrekcyj P. i T.
Rajgród *)	V	Warszawa	Termin do składania podań na wszystkie wymienione stanowiska dwa tygodnie.
Skarżysko-Kamienna 2	V	Lublin	
Skrwilno *)	V	Warszawa	
Wronki *)	III	Poznań	

Równocześnie odwołuje się, ogłoszony w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr. 1 z dnia 11 stycznia b. r. konkurs na stanowiska naczelnika (kierownika) urzędów p. t. w Kuczborku i Łubaszu k/Czarnkowa.

Od Redakcji.

Podaje się do wiadomości, że rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 stycznia 1932 r. o przywróceniu obiegu nadzwyczajnych pocztowych znaczków i opłaty z napisem „Na oświatę gr. 5", zamieszczone w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr. 2 z dnia 25 stycznia b. r. poz. 15, zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 8 z dnia 6 lutego b. r. poz. 53.

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr 45.

PRENUMERATA NA ROK 1931 WYNOSI:

roczna 12 zł	półroczna 6 zł	kwartalna 3 zł

CENY OGŁOSZEŃ ZA TEKSTEM OD WIERSZA I MM. SZPALTY REDAKCYJNEJ GR 15, TABELARYCZNE GR. 30
ZA TERMINOWY DRUK OGŁOSZEŃ ADMINISTRACJA NIE ODPOWIADA
KONTO CZEKOWE W P. K. O. Nr. 30027.
Drukarnia Państwowa Nr. 56683.